

Felix & Diana

**Een komedie
in drie bedrijven
door
Hedwig Cooremans**

Personages:

Francine : de moeder

Jo : haar echtgenote

An : haar dochter

Mark : haar oudste zoon

Kurt : Haar jongste zoon

Julien : verloofde An

Tina : de huishulp

Karel : vriendje van Karel

Walter : leider van de jeugdbeweging

Vandamme : traiteur

EERSTE BEDRIJF

De scene is leeg en de dubbele deur staat open . Francine trippelt de keuken uit zenuwachtig . Lang, avondkleed opvallend opgemaakte haren, sieraden. Ze heeft een dienblad met toostjes bij dat ze op het salontafeltje zal zetten. Na haar sloft Jo op. Jeans een jasje zonder mouwen, handen in de zakken.

Francine : Maar zoeteke toch! Dat is nu toch altijd dezelfde miserie met u. Ik heb het u gisteravond nog zo gezegd.

Jo : Ma moeke ... Ik ben het gewoon vergeten. Zaag er nu niet over .

Francine : Voila! Dat mankeerde er nog aan! Als ge de waarheid durft te zeggen, zijt ge een zaag.

Jo : Mais enfin, Francine...

Ze is druk bezig vijf champagneglazen uit de kast te halen en op een dienblad te schikken, dat naast de toostjes zal terecht komen

Francine : Ik zal u voor uwe nieuwjaar ne keer een notaboekske kopen om rond uw nek te hangen. Dan zult ge geen excuses meer moeten zoeken. Tussen haakjes, hebt ge Tina al opgebeld? Ik had haar gevraagd om vandaag langs te komen.

Jo : Jaja. Van de morgen.

Francine : Hoe hebt ge dat over uw hart gekregen?

Jo : Wat?

Francine : Van haar te bellen. Zonder dat ik het tien keer moest vragen. Alhoewel, eigenlijk verwondert het me niet.

Jo : Wat bedoelt ge nu weer ?

Francine : Niks . Wat zou ik kunnen bedoelen ?

Jo : Zeg,, 't is al goed hé moeke. Als ik iets vergeet zit 't er tegen'. En vergeet ik het niet ... Dan zit het er op

Francine : Mij om het even. Als Tina maar komt.

Jo : Heel zeker. Honderd procent. Wedden?

Francine : Doe niet zo onnozel Jo. Ge weet dat ik nooit wed. Tiens, waar was ik dan?

Jo : De bedden aan het maken denk ik.

Francine : Hmmm ... Anders kom ik vandaag niet door mijn werk .

Jo : Ik zal het er nu maar inzetten zeker?

Francine : Wat?

Jo : 't Water. In de frigo.

Francine : En dat zal veel helpen, denkt ge?

Jo : Als ik hem een beetje harder zet ?

Francine : Och toe zeveraar ... Waar is de fles?

Jo : Fles?

Francine : Dé Champagne verdorie!

Jo : Ha ... in de garage. 'k zal ze direct halen .

Francine : En ge zijt nog altijd niet gekleed . Probeer dat vettige vestje misschien eens uit te doen . Dat is een goed begin.

Jo : Zeg, 't Nieuw is er nog niet af.

Francine : En breng die fles Pernod mee die ik gisteren bij Wijns gekocht heb

Jo trekt met tegenzin zijn jasje uit en legt het ergens neer. Dan gaat hij naar de keuken. Francine zet de vaas perfect in het midden van de tafel. 't Is te zeggen 10 centimetertjes meer naar rechts. Ze bekijkt tevreden het resultaat.

Francine : En hier kunnen zijn bloemetjes direct in zie!

An : (Boven) Maaa!

Francine reageert niet. Ze zoekt Pernodglazen en schikt ze het dienblad .

An : (Boven) Maaaaa !!!

Francine loopt geërgerd naar de deur en kijkt richting trap.

Francine : Wat is er?

An : (Boven) Waar zijn mijn panties?

Francine : Op hun plaats in uw kamer.

An : *(Boven)* 'k Vind ze niet. Wilt ge eens in de schuif kijken. Ik denk dat ze daar nog liggen.

Francine : 'k Heb wel nog wat beters te doen, dan uwe broel te zoeken.

Ze komt terug naar binnen en heeft de vaas in het oog. Het bevat haar niet. Ze zet ze 10 centimetertjes meer naar links, perfect in het midden. Boven slaagt een deur dicht. Gedonder op de trap en An vliegt binnen. Peignoir, handdoek rond het hoofd, net een bad genomen. Ze gaat naar een kast, trekt een lade open en rammelt erin. Zakdoeken en allerlei kleinigheden worden rondgestrooid. Francine naar haar toe .

Francine : Blijf kalm .

An : *(Zakdoekjes vliegen rond)* Ze moeten hier liggen.

Francine : Wees toch een beetje voorzichtig.

An : Och, laat maar. Ik heb mijn mooiste paar verleden week aan Marianne uitgeleend.

Jo op met fles Pernod

Francine : Altijd die Marianne. Dan zien we ze pas terug als Pasen op Witte Donderdag valt.

Jo : Ik kan binnenkort voor dat kind gaan werken.

Francine : Bemoeit er u niet mee zoeteke. *(Tot An)* En gij moogt gerust wat opassender worden, den helft van uw garderobe zit al bij de Vandermeulens.

An : Ge moet nu ook niet overdijvenr hé ma.

Francine : *(Neemt de fles van Jo)* Wel? En de champagne?

Jo : Oeioei ! *(Af keuken)*

Francine : De dag dat dat ventje iets gaat onthouden, zet ik het in de gazet .

An : Wat moet ik nu doen?

Francine : Uw plan trekken.

An : Gij hebt er toch ook ?

Francine : Nee Ik heb mijn laatste paar aan.

An : Kan ik, die dan niet bezigen?

Francine : Geen sprake van.

An : Waarom niet ?

Francine : Omdat ik u ten eerste al 100 keer gezegd heb dat ge oud genoeg zijt om uw eigen spullen in orde te houden. En ten tweede omdat ik ze zelf nodig heb.

An : Met dat lang kleed zien ze dat toch niet?

Francine : En als ik ga zitten? Neem uw velo en rij naar de Vandermeulens. Dat zal u leren.

An : Maar er is geen tijd meer.

Francine : Verf uw benen dan gelijk mijn moeder in den 2de wereldoorlog. En laat me nu gerust. Ik heb nog werk genoeg.

An gaat nukkig zitten. Gebons op de voordeur .

Francine : Is die bel nu nog niet gerepareerd ? Zie ... onze Mark hé ! Als ge die iets commandeert kunt ge 't beter zelf doen.

Ze gaat naar de voordeur en laat Tina binnen . Deze draagt regenkledij en is flink nat.

Francine : Ha Tina, Kom binnen meisje.

Tina : Dag mevrouw. Ik ben toch niet te laat hoop ik.

Francine : Bijlange niet. Kom, ik zal uw mantel aan de kapstok hangen.

Zodra dit gebeurd is komen ze beiden in de huiskamer.

Tina : Wat een weer zeg. Dat duurt nu al drie dagen . Dag An .

Francine : Ja, 't is weer geen weer. Als ge uw neus durft buitensteken krijgt ge een douche op uw nek .

Tina : Zeg, dat is daar nogal een plas voor de deur. 't Scheelde geen haar of ik lag erin.

Francine : Dat is mijne man zijn fout. Ik heb hem al duizend keer gezegd dat hij die ingezakte tegels moet repareren. Maar ja of ge dat tegen diene mens nu zegt of niet dat blijft allemaal hetzelfde

An bekijkt Tina's benen en er gaat haar een licht op. Ze geeft Tina een duw, zodat deze met een gil achterover in de zetel valt

An : Gij hebt mijn gerief aan.

Francine : Zijt ge nu helemaal stapelzot geworden!

An : Panties ma . Ze heeft panties aan. Toe ... Tinaake ge moet mij uw panties lenen.

Tina : Is dat alles? Moet ge daarom zo'n kabaal maken?

An : Ik Weet het. Maar ik ben zo verschrikkelijk zenuwachtig vandaag.

Tina wil haar panties uitspelen. Jo komt op met twee flessen champagne. Hij ziet haar bezig en zijn ogen

rollen als het ware uit zijn hoofd en een fles valt op de grond. Francine vliegt naar hem toe en werkt hem en zijn flessen naar buiten.

Francine : Wacht ! *(Ze gaat naar een lade en haalt er een doosje panties uit)* Hier.

An : Ik dacht dat gij er geen ...

Francine : Ik herinnerde me opeens dat ik nog een doosje had.

An : *(Verontwaardig)* Soms zijt ge echt een ...

Francine : *(Vriendelijk)* Een wat?

An : Niks . *(Afhall)*

Francine : Als dat kind mij niet had.

Tina : Wat moet ik vandaag doen mevrouw?

Francine : *(Terwijl ze het jasje van Jo neemt en afgaat Hall)* ik heb de teljoren en de glazen al in de keuken gezet. Stof die af en daarna kunt ge de keuken op orde zetten?

Tina : Okido!

Jo. op keuken. Zonder flessen. Tina wandelt langs hem.

Hij knijpt in haar achterste. Ze weert hem af en zij gaat verontwaardigd de keuken in. Jo wil haar volgen, maar krijgt de deur letterlijk op zijn neus. Francine op uit hall .

Francine : Hawel ? Wat scheelt er ?

Jo : Mijn neus doet zeer. Zomaar zonder reden.

Francine : Een excuus vinden is ook uw sterkste kant niet.

Jo : Welk excuus?

Francine : En de champagne ? Hoe dikwijls nog

Jo : Ha ja. !

Hij wil naar de keuken, maar Tina verschijnt met twee flessen.

Tina : *(Venijnig).* Hier, dan moet ge zo ver niet lopen.

Ze duwt de flessen in zijn armen en "hij" toont ze aan Francine. Tina af.

Francine : *(Neemt er een)* Geef hier. Eén is voorlopig voldoende. Draag da andere maar terug naar de garage.

Jo vlug af keuken. Francine schikt alles nog eens rustig op het salontafeltje.

Francine : Jo *(Geen reactie)* ... Jo !!

Jo : *(Op)* He ?

Francine : Hola!... En den ijsemmer? Of denkt ge dat die pootjes heeft?

Jo : Zonder ijs?

Francine : Doe nu wat ik zeg . Gij zijt nu nog altijd niet gekleed af gekamd.

Jo : Ik heb nog geen seconde de tijd gehad .

Hij wil naar de keuken gaan maar daar verschijnt Tina met de ijsemmer. Jo krijgt hem in de handen geduwd en ze sluit de deur. Francine bekijkt het ding.

Francine : Tja ... Een ijsemmer zonder ijs ... 't Is in feite de moeite niet dat ge hem bovenhaalt. *(Jo wil weg)* Anderzijds staat het wel veel sjieker. *(Jo komt terug)*

Jo : Pff ... Wil ik er dan gewoon water in doen ?

Francine : Wil ik er dan gewoon water in doen? D'r zit niks anders op hé zoeteke ? Hoe gaat ge die champagne anders koel houden ? *(Jo af keuken)*

Mark : *(Boven)* Paa !

Francine gooit de zakdoekjes in de lade en duwt ze dicht .

Mark : *(Boven)* Paaaa !!

Francine : *(Zelfde toon)* Jaaaa. !!

Jo : *(Achter)* Jaaaa !!

Korte pauze. Jo op uit keuken met een haast boordevolle ijsemmer. In het midden van de kamer struikelt hij haast over zijn eigen voeten en water plenst over de vloer Hij behoudt echter het evenwicht.

Jo : Oeioei !

Francine : Maar wat hebt gij toch, vandaag? Kunt ge geen seconde opletten wat ge doet? Een geluk dat ik, daar niet stond of mijn kleed was naar de knoppen. Zet hem dan toch neer. ...Tina !

Jo zet de ijsemmer op het tafeltje en plonst de fles erin . Vermits er teveel water in is, loopt het over de rand van de emmer op de tafel .

Jo : Oeioei !

Onhandig probeert hij het water er met de handen terug in te scheppen .

Francine : Dat is toch lichtelijk overdreven! Hoe is 't in godsnaam mogelijk dat ge niet meer verstand hebt van die dingen?

Tina : *(Op)* Ja mevrouw?

Mark : *(Boven)* Paaaaa!!

Jo : Wat moet die weer hebben?

Francine : *(Weet niet meer waar ze het heeft)* 't Is hier vandaag precies een zottekot. *(Tot Jo)* Ga kijken. *(Tot Tina)* Haal wat gerief en kuis dat hier op.

Tina : *(Bekijkt de nattigheid)* Jawatte !(Af)

Jo : **(Bij de halldeur)** Wat is't?

Mark : *(Boven)* Waar is uw scheermachien?

Jo : In de badkamer.

Deuren klappen boven dicht. Tina op met emmer en vod. Ze draait rond, duidelijk met de bedoeling er vanaf te geraken .

Tina: Wat moet ik doen ?

Francine : *(Ongeduldig)* Geef hier

Overal waar water gespetterd werd, begint ze te veggen. Jo staat naast Tina en knipoogt. Zij geeft hem een duw, zodat hij bij Francine terechtkomt . Om zich te redden doet Jo een onhandige poging om te helpen.

Francine : Loop zo niet voor mijn voeten. Ziet ge niet dat ik bezig ben?

Jo : *(Stapje opzij)* Pardon, ...

Francine : Bekijk die smeerboel toch eens! Verdomme toch zoeteke! Gelukkig is het niet op mijn toostjes terecht gekomen. Anders zou het uw feest niet zijn.

Jo : Ik moest nog iets doen, maar ik weet niet meer wat.

Hij schijnt het echter plots te weten want hij loopt, naar de keuken. Intussen giet Francine water over van de ijsemmer in de grote emmer. Jo komt op met een kurketrekker.

Jo: *(Trots)* Hier zie!

Francine : Wie gaat ge op flessen trekken ?

Jo : Hmmm ?

Francine : 't Is champagne, slimmeke! Dan hebben we dat niet nodig . *(Ze zet de fles in de grote emmer)*

Jo : nee ... ?

Hij bekijkt de kurketrekker en weet niet meer wat doen .

Francine : Ge gaat hem vandaag toch nog terugleggen, hoop ik ?

Jo : Terugleggen? Natuurlijk. *(Af keuken)*

Francine : Tina, wilt ge die emmer wegdoen. alstublieft.

Tina : *(Doet het. Bij de deur)* Mag ik iets vragen?

Francine : Wat?

Tina : Wat moet er met die fles gebeuren?

Francine : Welke fles?

Tina : *(Neemt de fles uit de emmer)* Deze hier.

Francine : Hoe komt ... *(Zucht)* Geef hier!..*(Ze zet de fles in de ijsemmer)* Ik geloof dat uwe pa mij zo stilaan aan 't onnozel krijgen is.*(Ze ploft zich in de zetel. En kom de tafel dekken.)*

Tina : Voor hoeveel?

Francine : Vijf.

Tina : Vijf ? Jawatte *(Tina af, Jo op.)*

Jo : *(Naast haar)* Is alles nu in orde?

Francine : Als gij, geen stomiteiten meer uithaalt zal alles misschien in orde komen.

Jo : *(Pauze)*

Francine : Nu is't stil hé ?

Jo : Zeg, hoe lang kent ze die jongen al?

Francine : Diene Julien? Een maand of twee denk ik.

Jo : Ik ben eens kurieus .

Francine : En ik niet zeker ? Ocharme toch. Ons Anneke? Amper jaar

(Ze neemt een zakdoek uit haar décolleté en bet een traantje weg.) Stel u voor paaake vanavond vierden we haar verloving .

Jo : *(Troostend)*. Komkom, moeke. 't Zal wel in orde komen . Ge kent ons Anneke toch ?

Francine : Maar die jongen kennen we niet. Wie weet wie we hier voor ons krijgen.

Jo : 't Zal wel een serieuze vent zijn. Ons An is toch niet van gisteren. Of denkt ge dat ze hier met de eerste de beste van Liedekerke zou binnenkomen.

Francine : Volgens haar zeggen stond hij erop dat de verloving vanavond gevierd zou worden.

Jo : Dat is een teken dat hij haar graag ziet.

Francine : Maar 't gaat allemaal zo rap en ze zegt zo weinig over hare chérie.

Gedonder op de trap. Mark wipt binnen, het scheerapparaat de hand.

Mark : Is dat fameus lief van mijn zuster hier nog niet ?

Francine : Zie eens onder de tafel. Hij dook er op slag onder, toen hij u zag, halve wilde.

Mark : Ha, Ha , ons plezantste zegt ook nog wat.

Hij zet de tuner aan . Keiharde Rockmuziek. Dan gaat hij de garage binnen.

Jo : (Onverstaanbaar) Waar gaat ge naartoe?

Hij vraagt iets aan Francine, die hem niet begrijpt en het publiek evenmin. Kwaad zegt ze dat hij het toestel moet afzetten. Wat gebeurt.

Francine : Wat zegt ge ?

Jo : (Schreeuwt) Ik vroeg wanneer het eten toekomt!

Francine : (Kalm) Ge moet zo niet staan schreeuwen. Ik versta u zo ook wel.

Jo : Pardon ...

Mark op garage, terwijl hij met een schroevendraaier aan het apparaat prutst .

Mark : Zeg pa, hier klopt iets niet geloof ik. Ik zet da spel hier aan en als ik het tegen mijn gezicht breng doet het tikke,tikke, tik en valt het stil .

Jo : Zo straf is uwen baard toch nog niet zeker?

Mark : Lach met uw eigen hé jongskén

Tina : (Op, terwijl ze een schortje ombindt) Mag ik beginnen mevrouw?

Francine : Ge weet waar alles ligt, Tina.(Af keuken)

Tina gaat naar de kast, waar ze een tafelkleed en servieten neemt. Ze dekt de tafel en Mark komt naar haar toe. Jo zijn volle aandacht is bij het scheerapparaat. (Hij zit op de knieën bij een stopkontakt en probeert het apparaat)

Mark : (Stil) Zeg poes wanneer vliegen we er nog eens in? Morgenavond?

Tina : (Stil) Pf! Met u zeker?

Mark : (Stil) same time, same place?

Tina : (Stil) Als ik dat deed, zouden we best met z'n drieën kunnen zijn.

Francine : (Op keuken) Mark, ga u gereed maken . Die vaas moogt ge terug zettenr Tina.

Tina zet de vaas terug en gaat naar de keuken

Mark : En hoe moet ik mij nu scheren?

Jo : Nu weet ik het weer . Ik heb hem van de morgen laten vallen.

Francine : Gij zijt toch ook een kluns hè zoeteke.

Jo : Maar moeke, het slibberde gewoon uit mijn handen .

Mark : Ik zal het van de week wel repareren .

Francine : Dat kan natuurlijk bij iedereen voorvallen, maar

Jo : Ik weet hat al. 't Wordt tijd dat ge een andere plaat oplegt .

Francine : Zeg alsjeblief hé Jo..Ik heb het niet laten vallen.

Mark : Ik moet me scheren. Of wacht eens ... Ik weet iets veel beters ... En zachter. (Wil naar boven)

Francine : Kom eens hier. Als ge het u zoudt riskeren om voor meneer Julien in die afgedragen vodden te verschijnen.

Mark : (Schaterlach) Menéér ! 't Is misschien een snotneus van ...

Francine : Ge trekt uw schoon kostuum aan en een plastron. Ik wil dat ge er deftig voorkomt. Verstaan?

Mark : 't Is niet waar hé zeg....

Francine : Ge doet wat ik, zeg- en daarmee basta • En ge houdt uw manieren als hij er is. Geen vuile moppen of schuine opmerkingen over ons An.

Marc : Kom. zeg moeke.

Francine : Niks te moeken, . Als ge niet akkoord zijt, hangt uwe zondag eraan.

Tina op met de borden. Ze begint de tafel te dekken .

Mark : Da 's toch wel wreed hè pa. 't Is precies of ik nog een kind van tien jaar ben. Nu wil ze dat ik dat stom kostuum aantrekt .

Jo : 't Is al goed Mark. Doe wat mama zegt.

Tina : *(Stil)* Ja ventje, Doe braaf wat moeke zegt

Mark : *(Stil)* Laat me gerust!

Tina : *(Stil)* Ik vraag niet liever. *(Af keuken)*

Mark : Godverdomme!

Francine : Mark! En ik wil ook geen gevloek meer horen. Verstaan?*(Mark mompelend af)*
(Francine gaat zitten) Wat zullen we met dat geval nog allemaal meemaken?

Jo : Och kom hij is nog de kwaadste niet.

Francine : Gij moet alles goedpraten, ja! 't Is nog niet genoeg dat hij, bijna twintig jaar is en nog altijd zijn diploma niet heeft van 't middelbaar .

Jo : Ze kunnen allemaal zo slim niet zijn als gij Francine.

Francine : Het is allemaal uw schuld.

Jo : Ik had het moeten zien aankomen

Francine : Gij hebt altijd toegegeven. Gij hebt hem altijd bedorven en be-vaderd.

Jo : ...

Francine : Nu staat ge met uw mond vol tanden zeker?

Jo : Zou het iets helpen, denkt ge?

Francine : Tussen haakjes, hij heeft de bel van de voordeur nog niet gerepareerd .

Jo : Ik heb hem van de morgen toch bezig gezien.

Francine : Prutsen ja ! Dat doet zijn laatste jaar electriek voor de tweede keer en dat kan nog geen stomme bel doen bellen. Hoe laat is het?

Jo : Kwart voor zeven.

Francine : Dan zal de traiteur gaan komen . En een half uurtje later komt Julienke

Jo : Wie??

Francine : Ge weet goed genoeg wie ik bedoel.

Jo : Ge hadt beter zelf iets gereed gemaakt .

Francine : Ik ben ook eens graag op mijn gemak. Ons Anneke weet ook al niet meer waar haar hoofd staat nu haar verloofde officieel over de vloer mag komen. En die jongen moet een goede indruk van ons hebben. Dus moet alles tot in de puntjes in orde zijn.

Jo : Ja ... alles verloopt hier zéér vlot.

Francine : En wiens schuld is dat denkt ge ?

Jo : Herbegin niet hè moeke. Vertel liever eens wat ge allemaal besteld hebt. Toe . .

Francine : Wel, na het aperitief dat gij hopelijk niet naast de glazen zult gieten, volgt er een roos zalmke

Jo : Dat belooft !

Francine : En als we dat naar binnen gedegousteerd hebben.

Boven slaat een deur dicht. Stem van An: "Smeerlap, geef dat terug: !". Tina op met een blad glazen. Mark dondert de trap af met een apparaatje op batterijen. Hij heeft zijn beste pak al aangetrokken, maar nog geen jas of das . In het midden van de kamer botst hij bijna op Tina die er ondanks alles in slaagt de boel in evenwicht te houden. Mark duikt de garage in. Na hem vliegt An binnen. Ze duwt Tina weg en enkele glazen vallen op de grond. De ouders krijgen de tijd niet om in te grijpen . An sleurt aan de deur, die ze echter niet open krijgt, want Mark blokkeert ze .

Francine : Wat is me dat hier allemaal?

An : Geef terug of ik stamp de deur in!

Francine : Hele, wat kalmer zal ook gaan zeker!

Tina : Ik kon er echt niet aan doen, mevrouw!

An : Hij heeft mijn ladyshave gepikt om zijn ruig gezicht mee te scheren nondedomme!

Francine : Dat is hier toch 't een en 't ander. (tot Jo) En gij? Zijt gij van zin wortel te schieten of zo ?
Jo wil de deur openen maar Mark houdt nog steeds de deur tegen . We horen het gezoem van het apparaatje .

An : *(Hysterisch)* Hoort ge 't!? Hij scheert zich.

Francine : Haaaaaa !!

Algemene stilte, slechts verstoord door het gezoem van het apparaatje en het gesnotter van Tina, die opruimt en alles naar da keuken draagt .

Francine : Mark, doe die deur direct open!

Mark : *(Achter)* Als ge eerst die razende kat afmaakt!

An : Wacht potverdommee tot ge in mijn handen valt!

Mark : *(Achter)* Ge moogt rattetergif gebruiken voor mijn part!

An : *(Wil weg)* Ik ga langs de keuken, wacht maar.

Francine : Hier gij! *(Haalt haar terug)* Mark! Ik tel tot drie en als ge dan niet maakt dat ge hier zijt ...
De deur gaat open en Mark danst binnen terwijl hij zich scheert

An : *(Er achter aan)* Haa! Varken! Geef dat weer!

Geloop rond tafels en stoelen . Gelach van Mark . Verwijten van An.

Francine : Stilte-e-e-e !!

Algemene stilte. De jongelui blijven staan. Jo stopt zijn oren dicht.

Francine : Mark, geef dat machientje hier.

Met een groot gebaar zet hij het apparaatje stil en deponereert het met de glimlach in de hand van Francine.

Francine : En nu zou ik graag weten wat dat kinderachtige gedoe te betekenen heeft.

An en Mark beginnen samen te roepen over "Ladyshave gepikt" "Scheren" "Recht niet hebben om enz ... Een kakofonie. Jo zakt versuft ergens op een stoel.

Francine : Haaaaa

Tina : *(Op)* Hebt ge geroepen mevrouw ?

Jo : Moeke alstublieft hou u toch wat in ...

Francine : Hadt gij uw rommel beter vastgehouden, dan zou het allemaal zover niet gekomen zijn.

Jo :

Tina, aan wie niemand enige aandacht besteedt, haalt de schouders op en gaat naar de keuken .

Francine : Ge moet u dus scheren en het machientje van papa is kapot .

Mark : Voilà

Francine : Tja ... Ge kunt natuurlijk moeilijk ongeschoren voor meneer Julien verschijnen ...

Mark : Voilà !

Francine : Dan moet ons Anneke haar machientje maar eens lenen. Voor één keer kan dat geen kwaad.

Mark : Voila !!

An : 't Is hier godverdomme altijd 't zelfde !

Jo : Hela, met uw gevloek.

An : En gij doet ook niks om die ... die bruuft tegen te houden .

Jo : Lap ! Ik ben weeral de peer !

An : *(Snikkend)* 't Is mijn avond vanavond. Maar ge hebt precies maar één doel, hem grondig verknoeien!
Zodra ik met Julien getrouwd ben, trap ik het hier af, hoort ge dat? Ik ben het moe!

Ze slaat de deur dicht en rent naar boven Mark roept haar na.

Mark : Ge zult nog moeder worden van 't moment dat ...

Francine : Mark! Ge hebt al lang honderd!

Mark : Als ze van zo'n kleinigheid een drama moet maken.

Francine : Ik wil niet dat ge haar pest, of 't zal er flink tegenzitten, da's op voorhand beloofd.

Mark : Ochottekes toch ... 't Lieveke van maaaaaaake ...

Francine : *(Geeft hem de ladyshave)* En ga u gereed maken .

Mark : 'k Ben al weg . *(Af hall)*

De ouders zetten zich. Pauze . Uitblazen .

Francine : 't Is ongelukkig dat die kinderen geen twee minuten stil kunnen zijn . Altijd kabaal om de grootste onnozelheden.

Jo : Een geluk dat onze Kurt er niet bij is. A propos, wanneer komt die terug van het kamp?

Francine : In de loop van volgende week .

Jo : En ge kent onze Mark. Die moet er altijd een schepje opdoen.

Francine : Spijtig dat ze niet op u trekken. De kalmte en de rust zelve.

Jo : 't Spel herbegint.

Francine : 't Is toch waar zeker? Seffens komt er hoog bezoek, de chérie van ons Anneke nota bene !

Jo : Verloofde

Francine : Goed, verloofde dan. En meneer ligt hier in de zetel met zijn handen in zijn zakken.

Jo : Geef toe dat ik moeilijk mijn voeten in mijn zakken kan steken. *(Kruist de armen)*

Francine : Blijf daar maar gerust zitten, zoeteke en maak u vooral niet moe.

Er wordt geklopt op de voordeur. Francine heeft niets gehoord en knabbelt een toostje. Jo kijkt naar achter. Pauze . Er wordt nog eens geklopt. Dan ...

Jo : Hebt ge't niet gehoord?

Francine : Moest ik iets horen misschien?

Jo : De bel.

Francine : Welke bel?

Jo : Onze bel.

Francine : We hebben geen bel , dank zij die toffe zoon van u.

Jo : (*Pauze*) Ze hebben geklopt.

Francine : Op de voordeur?

Jo : Nee op die van de badkamer.

Francine : Zeg dat dan direct. 't Is misschien de traiteur (*Recht*)

Jo : Blijf maar zitten. ik zal wel gaan. (*Recht*)

Francine : Nee Jo, dat is mijn werk. Ga gij u omkleden.

Ze gaat openmaken kijkt naar buiten, sluit de deur en komt terug zitten.

Jo : Niemand

Francine : Zijt ge wel zeker dat ge het gehoord hebt?

Jo : Natuurlijk! Stel u voor dat het die Julien was?

Francine : Volgens ons An is het een erg stipte jongen. Geen minuutje te vroeg of te laat.

Jo : Pietje Precies dus .

Francine : Wat bewijst dat onze dochter goede smaak heeft en dat we de verloving met een gerust hart kunnen vieren. Wat ik altijd beweerd heb trouwens.

Jo : Als gij het zegt ...

Francine : Ik ga naar boven. 't Wordt hoog tijd dat er zich hier iemand met dat arm schaap bezighoudt.

Jo : Weet ge wat ik ga doen? Ik ga naar het toilet . (*Neemt krant*)

Francine : Ja, gazetten lezen op het w.c., dat is uw specialiteit.

Jo : Daar zit ik tenminste op mijn gemak.

Francine : Juist. Letterlijk en figuurlijk. Uren aan een stuk als het moet.. Maar nu gaat ge met mij mee naar boven . Ge zijt nog niet half gekleed .

Jo : Maar ik moet ...

Francine : Ge moet niks. Ga u gereed maken.

Jo : Wat moet ik aantrekken? Mijn uniform?

Francine : Uw beste kostuum. Ik heb het niet voor niets uren lang geperst .

Jo : Was dat nu echt vandoen?

Francine : Als ge de deftige wil uithangen.

Jo : Wie zegt er dat ik de deftige wil uithangen?

Francine : Jo, meneer Julien komt seffens. Er valt geen tijd te verliezen.Kom mee.

Jo zucht, legt de krant neer en volgt haar naar boven. Dan gaat de deur van de garage voorzichtig open en het hoofd van Julien verschijnt. Hij heeft een erg opvallend kostuum aan. Over de arm draagt hij een regenjas en een paraplu. Achter zijn rug houdt hij een tuil rozen. Hij kijkt rond. Komt binnen. Hij klopt zijn paraplu uit, zodat de spetters in het rond vliegen. Niemand komt opdagen. Hij roept heel stil "Joehoe", sluipt naar de hall, gaat binnen en sluit de deur. Tina op keuken met bestek dat ze op de tafel legt. Ze gaat naar de hall en stapt het toilet binnen. Julien op keuken. Schuift het vermeende gordijn opzij en kijkt naar buiten. Piept even in de garage. (Joehoe) Wil naar de keuken terug. Als hij bij de deur is hoort hij het toilet doortrekken. Tina komt naar buiten, haar rokje gladstrijkend. Langs hall naar de keuken. Julien naar het toilet. Klopt voorzichtig op de deur en waagt zich naar binnen. Mark komt de trap af, volledig uitgedost en gaat de garage binnen. De deur van het toilet gaat op een kiertje en Julien komt even kijken. Tina op keuken, schikt het bestek. Toiletdeur dicht. Mark op garage met gereedschap. Ze bekijken mekaar . Tina, kwaad, werkt verder. Mark gaat naar haar toe en wil haar vastnemen. Ze weert hem af .

Mark : Tina, alsjeblief. Ik had een beetje gedronken. Ge weet toch hoe dat gaat.

Tina : Ge liegt dat ge het zelf gelooft.

Mark : Ik geef het toe. 't Was stom van mij. Maar het zal niet meer gebeuren. Beloofd.

Tina : Ik bewonder u (*sarkastisch*)

Mark : Echt ?

Tina : Ja, ik bewonder de manier waarop ge beloftes maakt waarvan ge op voorhand weet dat ge ze toch niet zult houden .

Mark : Maak het niet erger dan het is. Ik heb er spijt van. Echt waar ... Kom, geef me een zoen en we vergeten het. *(Hij wil haar zoenen. Ze geeft hem een mep.)*

Tina : Daar ! Dat zal u leren!

Mark blijft als aan de grond genageld staan. We horen het toilet doortrekken.

Mark : Oei! Onze pa!

Hij vliegt naar boven . Tina vlug af keuken. De toilet wordt geopend, Julien kijkt richting trap huiskamer . Hij hangt zijn jas en paraplu op en gaat naar de voordeur. Opent ze, gaat naar buiten en laat de deur op een kiertje. Jo komt de trap af, sluipt naar zijn krant. Hij heeft zijn beste pak aan.

Jo : En als ik zeg dat ik mijn gazet ga lezen, dan ga ik mijn gazet lezen.

Hij gaat naar de hall en merkt dat de voordeur op een kier staat. Duwt ze dicht. Verdwijnt in het toilet. Lichte klopjes op de voordeur. Tina op en dekt verder de tafel. Dan ziet ze de jas en de paraplu en bekijkt ze aandachtig. Het lijkt wel alsof ze ze al eens eerder gezien heeft. Maar dan haalt ze de schouders op en gaat alles weghangen in de hall. Julien op garage en af keuken. Tina op hall en dekt verder de tafel. Francine naar beneden en op langs de hall .

Francine : Ha? Bezig?

Tina : Alleen de wijnglazen nog.

Francine : Ik zal u een beetje helpen.

Beiden af keuken. Julien op hall. Zet zich op het randje van een stoel. Kijkt hoe laat het is. Gaat naar de stereo-installatie en zet ze aan. Nog steeds de popzender die Mark gekozen had. Schrikt. Prutst in paniek aan de knoppen tot hij erin slaagt het toestel uit te schakelen. Tina op keuken met een blad glazen. Ze ziet de rug van een onbekende bij het toestel en zet het blad op de tafel

Tina : Meneer?

Julien : *(Draait zich)* ... Kris?

Tina : Maar ... hoe ... Hoe komt gij hier binnen?

Julien : Ik kom...Ik ben ... Ik ... Eh ...

Tina : Gij zijt toch niet ...

Julien knikt van ja en dat is ruim voldoende, want Tina valt in katzwijn. Op dat ogenblik komt Francine uit de keuken .

Francine : Felix!

Julien : Diana!

Francine : Wat doet gij hier? *(Ziet Tina)* Wat hebt ge met dat meisje gedaan?

Julien : Niets. Ik zweer het.

Francine : *(Knielt bij Tina)* Hou op met zweren, want ik geloof er geen woord van. Maar ik voel aan mijn water dat haar iets overkomen is ...

Julien : Als ik u zeg ...

Francine : *(Recht)* Ze mogen ons niet samen zien. Vlug, eruit.

Julien : *(Ze werkt hem naar de voordeur)* Jamaar Diana ik ...

Francine : Ik wil die naam nooit meer horen .

Julien : Maar ik moet. Ik ben ...

Francine : Ik wil niets weten. Eruit!

Ze geeft hem een duw zodat hij buiten vliegt, klapt de voordeur dicht en doet ze stevig op slot. Ze komt binnen, sluit de dubbele deur en leunt ertegen . Buiten adem . Uitblazen. Ze veegt een lok uit haar voorhoofd . Ze maakt blijkbaar een paar moeilijke momenten mee.

Francine : Mijn hart. Ochot ochot. Ik dacht dat het stil stond ... Hoe is diene pippo hier binnen geraakt ? *Tina kreunt. Francine helpt haar rechtop.*

Francine : Kom meisje, probeer recht te staan.

Tina : Waar ben ik?

Francine : Hebt ge ergens pijn?

Tina : Nee. Ik dacht ...

Francine : Niets ! Ge moogt niet denken. Daarbij denken na flauwvallen heeft altijd rare gevolgen. Verstaat ge, Tina? Ge hebt niets gezien of gehoord. En hier is niets gebeurd.

Tina : Ik kon er niets aan doen, mevrouw.

Francine : Dat weet ik . Ik kon er ook niets aan doen. Ge moet me alleen beloven geen woord te zeggen. Beloofd?

Tina : Oh mevrouw, als ge eens wist ...

Francine : Het fijne weet ik er niet van. Nog niet tenminste.

Ik weet alleen dat er ons een hoop ambras boven het hoofd hangt als het waar is wat ik denk.

Mark op hall. Ziet het tafereel. Het toilet wordt doorgetrokken

Mark : Wat is er gebeurd? Tina!

Tina : *(Valt in zijn armen)* Ma-a-ark !

Francine : Ze viel in zwijm. Een flauwte, denk ik.

Mark : Als ik vanzeleven te weten kom ...

Francine : Ik zweer u dat het mijn fout niet is.

Mark : Maak dat de ganzen wijs .

Jo komt op met de krant . Ziet de jongelui.

Jo : Jamaar allez zeg! Wat is dat hier voor een kermis?

Francine : Kermis? Dat zou ik aan u moeten vragen

Jo : Wat heb ik nu weer verkeerd gedaan?

Francine : Vanalles! Maar het duurt veel te lang om dat allemaal uit te leggen. Het gaat onder meer over een fles champagne, een scheermachien en vooral een kapotte bel .

Jo : Moet Tina daarom zo staan wenen.

Francine : Nee. Ze viel flauw.

Jo : Zo maar.

Francine : Omdat ze van haar stokje draaide tiens! En Mark heeft haar recht geholpen. Moest hij haar laten liggen misschien.

Jo : Nee, maar ...

Francine : Haal haar dan een glas water.

Hij bekijkt de jongelui . De woorden blijven in zijn keel steken.

Francine : Moet dat water nog gemaakt worden? *(Jo af keuken)*

Mark zet Tina op een stoel en knielt bij haar neer. Bezorgd. Deur van de garage gaat open en Julien verschijnt . Helemaal onder de modder. Van de rozen schiet niet veel meer over. Francine ziet hem, slaakt een gillette en valt in onmacht. Julien kan haar nog net opvangen. Jo op uit de keuken met een glas wijn, zijn mond valt open. Tina, versuft, begaapt Julien .

Julien : Het spijt me, maar ik ben een beetje te vroeg, geloof ik ... *(Denkt aan de bloemen)* Ik heb een bloemetje geplukt ... Meegebracht ... Kwestie van ... Ziet ge *(Zet de vuile tuil in de vaas op de tafel)* Alsjeblief. *(Tot Jo)* Excuseer meneer, maar bij de voordeur staat. ligt ... is er een grote plas en ik ben ... Maar ik deed het echt niet met opzet ...

Terwijl is Francine bijgekomen . De halldeur gaat open en An, tot en met opgemaakt, stormt naar Julien, die zich afdraait als hij haar ziet .

An : Julien ! Zoeteke !

Ze werpt zich rond zijn hals. Kust hem. Dan wordt ze zich bewust van de toestand. Ze laat hem los en merkt nu dat ze zelf compleet onder de nattigheid zit. Ze huilt. Telefoon. Jo drinkt het glas in één teug leeg en neemt op .

Jo : Hallo? ... Daar spreekt ge mee... Wat ? ... Toch niet erg hoop ik ? .. En het... aiaiai .Ja, da's feitelijk logisch.. Die hebt ge niet te pakken gekregen ? .. De kinderen van tegenwoordig, wat voor ouders heeft dat, nietwaar meneer ? Dien misschien een klacht in tegen onbekenden. Helpen ? Nee , Maar 't klinkt wel officiëler. Ja, als dat nog zou kunnen .. Erg vriendelijk. ... Dank u ...We mogen er dus op rekenen ?

O.K. ...Nogmaals bedankt meneer. *(Hoorn neer)*

Francine : Wat ? Wat ?

Jo : De traiteur. Een stom ongeluk. Moest een paar loslopende kinderen ontwijken en knalde met zijn voiture tegen de gevel van een huis. De kinderen zijn natuurlijk ribbedebie. Maar zijn camionnette ...

Francine : Ons eten !

Jo : Naar den duvel. Alle schotel zijn omgekiept .

Francine :: Aaaah... *(En ze valt weer in onmacht)*

Jo : Toe moeke .. Ze zullen proberen voor ander te zorgen. Maak u niet ongerust. 't Zal alleen wat later aankomen dan voorzien .

Tina en An beginnen te snorren. Julien staat er onnozel bij. Jo wil Francine laten drinken, doch merkt

dat het glas leeg is. Hij gooit het met een zucht achter zijn schouder op de grond.

Jo : En Jo zit er weer mee !! (*Ploft zich languit in de sofa*)

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

Julien is alleen op de scène. Zijn kleren hangen op een stoel samen met een handdoek, waarmee hij de meeste modder verwijderde. Zijn haren zijn in de war. Hij draagt een peignoir van Francine en trekt zijn vuile broek uit, zonder de peignoir echter te openen. Intussen houdt hij de keuken in het oog.

Francine : (*Achter*) Zijt ge gereed ?

Julien : Een klein ogenblikje nog ...

Hij knoopt de peignoir stevig dicht. Hier en daar verwijdert hij een stofje.

Julien : Ge moogt komen !

Francine : (*Op keuken*) En nu ge de boel eens flink op stellen hebt gezet, gaat ge me kort en bondig vertellen hoe ge erin geslaagd zijt met mijn dochter aan te pappen.

Julien : Tja, hoe gebeurt zoiets?'

Francine : Aan mij moet ge 't. niet vragen... Ik heb nog nooit een jong meisje verleid.

Julien : Als ge wilt dat ik heel eerlijk ben, dan moet ik bekennen dat zij eigenlijk ...

Francine : Dat is het toppunt! Straks gaat ge me nog wijsmaken dat zij de schuldige is. Ge moet maar durven.

Julien : Ik ...

Francine : Geen verdere uitleg meer. Ik zal er maar direct aan toevoegen dat uw vieze spelletjes niet doorgaan . Ge weet drommels goed waarom. Als mijn man te weten komt wie Felix en Diana zijn, is hij in staat me in 't gevang te steken.

Julien : Heila, ons .

Francine : Pardon?

Julien : Ja, ons. Hij is in staat om ons erachter te draaien.

Francine : In uw geval zou ik de laatste zijn om hem tegen te houden. 't. Is een schande. Zo'n jong kind opvrijen. Ge zoudt zonder problemen voor haar vader kunnen doorgaan .

Er gaat haar een lichtje op . Een plannetje krijgt gestalte.

Julien : Dat mag waar zijn. Maar ik vind niet dat ge daarom het recht hebt ...

Francine : Tussen haakjes, wanneer zijn wij mekaar voor de laatste keer tegengekomen?

Julien : Een kwartiertje geleden zeker.

Francine : Maar nee: ...

Julien : ... Een jaar of vijf dan.. denk ik ... Zoiets, ge liepme bijna omver op straat, weet ge nog ? Ge hadt zelfs de tijd niet om ...

Francine : Dat was puur toeval. Maar daar heb ik het nu niet over.

Julien : De voorlaatste keer dan, ?

Francine : Juist .

Julien : Zo'n 20 jaar geleden ... Precies weet ik het niet meer .

Francine : Ik wel. Meer dan 21 jaar geleden. En hoe oud denkt ge dat ons An is?

Julien : Bijna 22 zei ze ... mond valt open, Nee! Zeg dat het niet waar is! Francine dat kán toch niet!

Francine : Ge veronderstelt dus dat zoiets niet kan? Ik zal het toch beter weten dan gij zeker? Gelukkig liep Jo al een eeuwigheid achter me aan an vroeg hij niet liever dan te trouwen. Nadat meneer hier me liet vallen als een baksteen .

Julien : Maar dat is niet waar. Ge weet toch dat ge zelf ...

Francine : En die goeie Jo .. (*Onderdrukt een valse traan*) Die weet nog altijd van niks.

Julien : Dat is gewoon ondenkbaar. Francine alsjeblief !

Francine : Niet zo ondenkbaar als gij wel denkt. Zeg, gij hebt toch nog geen stommiteiten met haar uitgehaald? Of wel

Julien : Francine ! Daarvoor ken ik haar nog niet lang genoeg. Trouwens, ik ben erg correct in die dingen

Francine : Ja,, daar kan ik van meespreken.

Julien : Ge moet me geloven!

Francine : Zweer het.

Julien : ik zweer het!

Francine : Op uw kinderziel

Julien : Op mijn kinderziel!

Francine : Goed. Ik zal een poging doen om u te geloven. Maar ik verzeker u dat het me zwaar valt. Ik hoop dat ge nu inziet waarom ik niet wil dat ge hier nog langer blijft. Akkoord?

Julien : Maar wat zal uw dochter...

Francine : ONZE dochter .

Julien : Onze (*slikt*) Hoe zal die hierop reageren? Ik ka het toch niet uitmaken zonder reden?

Francine : Bezorg haar dan een reden. Maak haar het leven onmogelijk. Wees onvriendelijk. Brutaal als het moet.

Julien :Dat zou ik nooit over mijn hart krijgen.

Francine : Ge zijt. een sentimentele slappeling. Dan zal ik in actie treden. En gij gaat me helpen. Of denkt ge dat ik uwe vuile was alleen ga doen.

Julien : Ik zal mijn best doen.

Francine : Gij zult meer dan uw best doen. En daarna pakt ge uw biezen. Ik bezorg u het nodige.

Tina op keuken. Ze heeft geweend .

Francine : Allez zeg, wat scheelt er?

Tina : Niks. Dat is nog van daarstraks.

Francine : Arm schaap. Ga zijt natuurlijk ook over uw toeren. Niet meer aan denken. Kom, probeer het kostuum van meneer Julien zo proper mogelijk te krijgen.

Tina : Ik zal het proberen mevrouw (*Af keuken met kostuum*)

Francine : Ik ga eens bij onze dochter. En om de liefde gods, verklap geen woord over ge-weet-wel-wie aan om het even wie.

Julien : Wat denkt ge wel?

Francine : Dat zeg ik liever niet. Tussen haakjes, gij zijt achteraf toch ook getrouwd geraakt, veronderstel ik ?

Julien : Ik ben het geweest. Mijn vrouw is al acht jaar overleden .

Francine : Arm mens . Daar verschiet ik nu niet van zie. (*Af hall*)

Julien blijft alleen achter. Versuft. Tina op keuken .

Julien : Mijn dochter! Wie had dat verwacht?

Tina : Het spijt me pa ...

Julien : Dat zijn er dan twee op dezelfde dag. Kom dat tegen.

Tina : Wat zegt ge ?

Julien : Dat het lang geleden is dat ik u twee keer op dezelfde dag zag.

Tina : Ik weet het papa ... Ge hebt redenen genoeg om kwaad te zijn op mij.

Julien : Ik weet gewoon niet wat te zeggen, Kris. Maar kwaad? Nee, Wat denkt ge wel?

Ik ben integendeel verschrikkeiijk gelukkig.

Tina : Ik ook Pa .. (*Ze vliegt rond zijn hals*)

Julien : Mijn kleine Kristina

Op dat ogenblik wil Mark naar binnen komen, ziet het tafereel door de gesloten dubbele deur en zijn ogen sperren zich wagewijd. Jaloers ! Kwaad naar boven. Intussen ...

Tina : Ik had mijn verstand moeten gebruiken. 't Is mijn eigen domme schuld.

Julien : Och, misschien was het evenzeer de mijne

Tina : Ge hebt er me altijd voor gewaarschuwd dat Stefaan geen jongen voor me was. 't Heeft ook niet lang geduurd. Twee maanden later was ik nummer twee. En ik durfde niet meer naar huis terugkeren. Omdat ik u beiden had laten stikken:

Julien : We hebben ons goed uit de slag kunnen trekken. Uw broer heeft me altijd flink geholpen.

Tina : Echt ?

Julien : Echt ... En nu is alles vergeven en vergeten . Op voorwaarde dat ge terug bij ons komt wonen.

Tina : Ik vraag niet liever .

Gestommel op de trap .

Julien : Vlug! Het is beter dat ze ons niet samen zien.

Tina af keuken. Francine op hall met een kostuum.

Francine : *(Geeft het)* Trek, dat aan.

Julien : Wat zullen de anderen straks zeggen

Francine : Niks, aantrekken!.

Julien : Oh, ... *(Legt het kostuum, neer)* Goed ... *(Gaat zitten)*

Mark : *(Op hall)* Ma, ik moet u dringend spreken. *(Met verachterlijke blik naar Julien)* Onder vier ogen.

Julien : Ik ,.. eh ... ik ga wel even ... *(Naar hall)*

Mark Sluit de deur achter hem en Julien klopt op de deur van 't toilet

Stem Jo : "Bezet ! "

Julien komt terug binnen .

Julien : Excuseer, maar 't is geloof ik bezet ...

Francine : *(Wil naar hall)* Zit die daar nu nog altijd op .

Mark : *(Dringt aan)* Ma!

Francine : *(Tot Julien)* Misschien kunt ge even naar de keuken *(Hij gaat richting keuken)*

Mark : Nee! In de garage is er plaats genoeg. *(Duwt Julien de garage in en trekt de deur dicht .)*

Francine : Maar Mark! *(Haalt Julien, als een voddepop uit de garage en sluit de deur)*

Ga even naar de keuken .

Mark : Het is beter zo ma . Geloof me het is beter zo *(En hij duwt Julien weer de garage in en sluit de deur)*

Francine : Wilt ge ophouden dwazerik! *(Ze haalt Julien uit de garage en sluit de deur)* Excuseer Fee ... Veel manieren heeft mijn zoon niet, meneer Julien. Ga misschien naar de badkamer om dat kostuum aan te trekken. *(Ze geeft het hem).* Eerste deur rechts .

Ze helpt hem, de hall in en hij gaat gedwee naar boven.

Francine : Ik zou graag weten waarom ge zo onverdraaglijk doet tegen die sukkelaar. Wat moet die man wel van ons denken ?

Mark : Luister ma ik ben niet van plan om rond de pot te draaien. *(Kijkt terluiks richting keuken)* En het zou gemakkelijker zijn als ge gaat zitten. Dan zijt ge op het ergste voorbereid.

Francine : Ge hebt-een slag van de molen gekregen. Dat kan niet anders.

Mark : Ma doe voor één keer wat ik vraag en beloof dat ge me niet zult onderbreken. Ik ben serieus.

Francine : *(Gaat zitten)* Allez, hij is serieus.

Mark : Kijk, ik weet dat alles niet altijd verloopt zoals we het zouden willen, en dat er zaken gebeuren waar we zelfs nog niet durven aan denken.

Francine : Dat moet gij mij komen vertellen ...

Mark : Mag ik uitspreken?

Francine : Goed, spreek uit.

Mark : Er kunnen in een familie gebeurtenissen plaatsvinden waarvan ge zegt "Dat kán toch niet" of, "Dat gebeurt alleen op een ander" of in de film .

Francine : Zeg manneke, ik dacht dat ge niet rond de pot ging draaien ?

Mark : En ik dacht dat ge beloofd hadt me niet te onderbreken?

Francine : Ik heb helemaal niks beloofd. Gij hebt gezegd dat ik u niet mocht onderbreken. Meer niet.

Mark : Ma asjeblief. Nu geen ruzie maken.

Francine : :Ha zo ? Ik zoek dus ruzie. Goed, dan zwijg ik.

Mark : Dat is een uitstekend idee *(Pauze)* Waar was ik gebleven?

Francine : Daar waar ik ruzie aan 't zoeken was.

Mark : Juist . Wel, 't kan zijn dat ge met sommige mensen, zoals ons An bijvoorbeeld regelmatig eens ruzie hebt. Zoals ik bijvoorbeeld . Op 't eerste zicht draait het niet zo goed tussen ons, maar als het er op aankomt zijn we twee handen op én buik. Verstaat ge wat ik bedoel ?

Francine : Gaat ge van de elentrik op de fisolofie overschakelen of zo ?

Mark : Zoals ik al zei, per slot van rekening is An mijn zus. Akkoord soms is ze een vervelende pestkop. Maar dit verdraag ik niet. Ik betrouw dat lief van haar niet.

Francine : En ik wel zeker?...

Mark : Hm ?

Francine : Zegde gij iets?

Mark : Ik dacht dat gij iets zegde.

Francine :: Ik? Absoluut niet. Vertel verder.

Mark : Wel, ik verdenk er hem sterk van dat ons An niet de enige is. Die gast heeft nog zwaardere gevallen op zijn kerfstok.

Francine : (Recht) Wat weet gij daarvan?

Mark : Ik ben zo via via één en ander aan de weet gekomen. En geloof me, 't is meer dan delicaat . Ik wil geen namen noemen voor ik volledige zekerheid heb.

Francine : Maar dat kunt gij toch niet weten?

Mark : Nee zeker! Ma, beter dan ge denkt. Daarvoor moet ik de gazet niet gelezen hebben. Ik weet dat het de zuivere waarheid is. (*Doortrek toilet*)

Francine : Ge gaat het toch niet aan uwe pa niet vertellen ?

Mark : Zijt gerust ma, het blijft onder ons. Voorlopig toch.

Francine : (*Gaat verslagen zitten*) Voorlopig. Zegt hoe weet ge dat allemaal?

Mark : Ik heb het met mijn eigen ogen gezien.

Francine : Wablief ??

Jo op Hij legt de krant op de gewone plaats .

Jo : Waar zijn die twee.

Francine : Ik heb hem naar de badkamer gezonden om zich wat op te frissen.

Mark : En An is in de keuken aan het werk .

Jo : Hoe? Sinds wanneer helpt ons An in de keuken? Dat is nieuw.

Mark : Wel euh ... Ze kwam naar beneden en ze zei dat ze Tina wat ging helpen. Is daar soms iets verkeerd aan?

Jo : Verkeerd niet, maar abnormaal wel.

Op dit ogenblik komen An en Julien, langs de hall naar binnen. Julien heeft het kostuum van Jo aan dat hem veel te groot of te klein is. An houdt zijn hand vast. Julien zit hierme erg verveeld . Francine wringt zich tussen de twee in en haalt hun handen uit mekaar. Ze zwaait ze heen en weer net een schoolmeisje, An snapt er niks van.

Francine : Zo En hier zijn we dan allemaal gezellig, ge-zel-ig bij mekaar! Kom meneer Julien, zet u hier op uw gemak in de zetel (*Ze duwt hem een zetel in*) En gij, zet u hier liefje, kom. (*Ze voert een verbaasde An zo ver mogelijk van Julien weg en deponeert haar op een stoel*) Zo !

An : (*Wil recht*) Wat krijgen we nu?

Francine : Blijf rustig zitten! (*Duwt haar neer*) paaake schenk ons iets in. De sjampier! (*feestelijk*)

Julien : Kan ik helpen?

Francine : Doe geen moeite. Mijn man is erg handig in die dingen, nietwaar zoeteke. Ik ga u in afwachting een lekker toostje presenteren. Meneer Julien? An? Mark?

Ze deelt toostjes rond en blijft dan in het midden van de kamer staan, de beide "geliefden" in het oog houden terwijl ze ook een toostje neemt.

An : (*Recht*) Ik zou eens graag weten ...

Francine : Moet ge nog een toostje hebben ? Hier zie.

Met de schaal duwt ze An vlug op de stoel. Ze grabbelt een paar toostjes en legt ze naast haar op tafel. Dan komt ze terug in het midden staan. Op dat ogenblik is Jo wat heftig met de fles aan het prutsen, zodat de drank lichtjes onder druk komt te staan . De stop vliegt met alle geweld uit de hals en een straal schuimende champagne overspoelt Julien, die de ogen dichtgeknepen als bevroren blijft zitten .

An : (*Er naartoe*) Papa! Dat is toch het toppunt hé ma!

Francine : Ja.! Nu kunnen we van voor af aan beginnen!

Jo : t Was de fles die zo ineens begon te schudden en ..

Francine : Jo alsjeblief!

Jo geeft de fles aan Julien, neemt zijn zakdoek an wrijft onhandig Juliens haar in zijn ogen. An rukt de zakdoek uit zijn handen en bet voorzichtig Juliens voorhoofd. Mark heeft alle moeite om niet in een lach uit te barsten. Jo weet niet wat doen.

Francine : Meneer Julien, 't was echt niet zo bedoeld ...

Julien : Excuseer ...

Francine : 't Is mijn man die zich zou moeten excuseren

Mark ga eens mee naar boven en bezorg hem propere kleren

An : Ik kan dat toch ook?

Francine : Gij blijft hier! 't Is zo al erg genoeg.

An : 't is Toch "zijn" lief niet.

Mark: Nog een geluk.!

Jo : Zou het niet beter zijn dat zij ...

Francine : ...

An : Waarom moet die lomperik nu ...

Mark : Zij heeft niks moeten beloven zeker?

Francine : (*Kalm en waardig*) Stop . Geen: ruzies meer. Vooral geen ruzies. Goed, dan gaat ge alletwee. Zo is alleman kontent, behalve ik. Ik ga ondertussen van de gelegenheid gebruik maken om eens serieus met uw pa te spreken

Jo : Ai ...

An en Julien naar boven. Mark erachter. Bij de deur neemt Francine hem even terzijde.

Francine : Luister, Ge zorgt dat ge die twee geen seconde alleen laat. Geen seconde. Verstaan?

Mark : Komt in orde.

Francine : Gij zijt verantwoordelijk als er iets gebeurt.

Mark : Dat is het toppunt !

Francine : Doe wat ik u zeg

Mark af. Jo en Francine alleen.

Francine : Kom eens hier.

Jo : Waar ?

Francine : Hier. Zeg me nu eens eerlijk uw gedacht.

Jo : Ik had wel wat voorzichtiger mogen zijn, veronderstel ik...

Francine : Daar heb ik het niet over.

Jo : Oh?

Francine : Wel?

Jo : Wat ?

Francine : Verdekke pake, ze is toch ook uw dochter?

Jo : Dat heb ik toch altijd verondersteld.

Francine : Natuurlijk, natuurlijk. Waarom zou ze dat niet zijn.

Jo : Ik geloof dat ge in raadseltjes spreekt .

Francine : Goed. Vermits ge tamelijk, traag van begrip zijt, zal ik het klaar en duidelijk proberen uit te leggen. Ge doet er dus goed aan aandachtig te luisteren, want het is een verschrikkelijk moeilijke redenering op hoog niveau

Jo : Ohlala!

Francine : En onderbreek me niet altijd.

Jo : Pardon.

Francine : Wat ik wil zeggen is het volgende. Vindt gij het normaal dat nen vent van die ouderdom ...

Jo : Haa ... Ik dacht dat ge het over dat ongelukje had.

Francine : Voor één keer heb ik het niet over uw stommiteiten maar over de verhouding van uw dochter, ONZE dochten met diene paljas. Een oude man als hij zou beter...

Jo : Hij is misschien iets ouder dan ik. Iets !

Francine : Hij is toevallig even oud als gij. Stel u voor !

Even oud als zijn toekomstige schoonpapa ! Als het zover komt tenminste, want ik ben van plan daar een deftig stokje voor te steken .

Jo : Zeg, hoe weet gij dat hij zo oud is als ik?

Francine : Wel eh ... Dat weet ik gewoon. Een vrouw voelt zoiets aan.

Jo : Ha ... (Pauze) Ik heb het vast.

Francine : 't Werd tijd.

Jo : Ge zijt bedankt.

Francine : Hoe bedankt?

Jo : Omdat ge zoveel moeite doet om me aan het verstand te brengen dat ik oud ben.

Francine : Wat heeft dat ermee te maken? De leeftijd heeft geen belang.

Jo :: Ik versta er niks meer van. Eerst zegt ge dat hij te oud is. En dan zegt ge dat de leeftijd geen belang heeft.

Francine : Door te zeggen dat hij even oud is als gij bedoel ik niet dat gij oud zijt, maar hij wel. Is dat nu zo moeilijk te verstaan

Jo : Heel moeilijk. Als wij even oud zijn dan moet ge mij eens uitleggen waarom hij oud is en ik niet.

Francine : Ge zijt mij weer de kast aan 't opjagen met uw onverschilligheid .

Jo : enfin moeke ge zegt dat hij ... en ik antwoord gewoon dat ik ...

Francine : Hij is veel te oud om een jong kind gelijk ons An op te vrijen. Dat bedoel ik. Of moet ik u een tekeningske maken?

Jo : Zeg dat dan direct.

Francine : Ge gaat me nog uit mijn vel doen springen.

Jo : Dat zou ik niet doen als ik in uw plaats was. Dan moeten we de boel hier nog opkuisen ook.

Francine : Antwoord op mijn vraag inplaats van onnozelheden te verkopen.

Jo : Voila, 'k weet zo niet. Ze verstaan mekaar toch goed?

Francine : Ik had het gedacht hé. Ik wist op voorhand dat ge me weer zoudt tegenspreken.

Jo : ...

Francine : Ons An heeft haar kop verloren aan iemand die haar grootvader zou kunnen zijn.

Jo : Nu is hij al haar grootvader!

Francine : En gij doet weer dat ge van niks weet. Ik sta er helemaal alleen voor. Gelijk gewoonlijk. Luister, het kan me niet schelen hoe gij erover denkt, maar dat manneke moet hier buite. Stel u voor dat ze er ooit mee trouwt? Om van de rest te zwijgen.

Jo : Tja, als ik eerlijk moet zijn. Ik had ook eerder een gewone jongere gast verwacht. Als ze ons nu op voorhand had verwittigd ...

Francine : Maar dat deed ze niet. Daarbij, uw dochter is toch meer waard dan dat?

Jo : Bha, al bij al vind ik hem wel een simpatieke vent.

Francine : Ik niet ! Binnen een maand is ze hem al lang vergeten.

Francine : Zijt ge daar zeker van?

Intussen was het al een tijdje donker aan het worden. Het regent nog steeds. Francine kijkt naar buiten het gordijn opzij schuivend (Mime) .

Francine : Verschrikkelijk. En het verergert precies nog. Steek het licht eens aan.

Jo Steekt het licht aan. Intussen mimeert Francine het neerlaten van de rolluiken. We horen dit geluid .

Francine : Zo. En nu gaan we een plannetje proberen op te stellen. Ik heb om te beginnen tegen Tina gezegd dat ze zijn kostuum zo proper mogelijk moet krijgen, dan kan hij hier buiten.

Jo : Moet ik eens gaan kijken of ze bezig is?

Francine : Ge moet u daar niet mee bezighouden, ge moet me helpen zoeken hoe het tussen die twee kan afgeraken. Vind iets. Denk na . (Pauze) Wel ?

Jo : Welke "wel"?

Francine : Hebt ge al iets gevonden?

Jo : Nee, 'k ben nog altijd aan het nadenken.

Francine : Het ideale zou zijn dat we haar zover krijgen dat zij het afmaakt. Dat moet toch kunnen?

Jo : Ik hoop het voor u.

Francine : St ! Ze zijn daar. Ge gaat me dus helpen?

Jo : Jaja

Mark, An en- Julien op. Julien heeft een ouderwets scoutskostuum aan. Korte broek tot aan de knieën. Hij neemt de grote scoutshoed af en draait hem zenuwachtig door de vingers .

Jo : Mijn, scoutskostuum !

Mark : Het was het enige dat hem perfect paste. De broeken van pa zitten meters te groot en, mijn spullen, allemaal te smal .

Jo : Maar jongens toch dat is een onvervangbare jeugdherinnering !

An + Mark : Een onschatbaar museumstuk!

Jo : Juist, en ik zou graag hebben dat ge zoiets in het vervolg vraagt .

An : Hij kan toch moeilijk bloot rondlopen

Francine : Alstublieft niet!

Jo : Was er echt niets anders?

Julien : Excuseer meneer Jo ...

Mark : We hebben alles gepast . Echt waar pa.

Julien : Ik zal goed opletten dat er geen spatje op terecht komt.

Francine : Als mijne man ver genoeg uit uw buurt blijft, kunnen er moeilijk spatjes op terecht komen meneer Julien .

Julien : ..., of dat ik het verkreukel.

Francine : Belange niet. Het past zoals gegoten. En mijn man heeft er niets op tegen nietwaar zoeteke. 't 't Is trouwens maar voor eventjes. Tina is bijna klaar met uw kostuum. Zo. En, nu zijn we weer gezellig, ge-zel-lig bij mekaar. Zet u.

An gaat in de sofa zitten. Francine er onmiddellijk naast . Ze trekt Jo mee, zodat An tussen ma en pa terecht komt. Julien en Mark: nemen ook plaats. Pauze. Hevige donderslag .

Julien : Oeioei

Mark : Wil ik wat muziek. maken ?

Francine : Er is zo al lawaai genoeg geweest .

Pauze . Donder . Meer regen .

Julien : Het wordt er niet beter op. Gelukkig zitten we hier gezellig bij mekaar. Zo echt gezellig. Stel u voor dat we op dit ogenblik buiten zouden staan ... zijn ,, zitten ... Met dit weer, bedoel Ik ... De kans is groot dat we dan nat zouden worden, of niet soms ? (*De anderen kunnen alleen maar diep zuchten.*)

Tenzij we natuurlijk onze regenkleedij aangetrokken hadden ... En dan nog

Een nog veel diepere zucht ...

Francine : Het is allemaal erg interessant wat ge daar vertelt Julien

Julien : Ik probeerde gewoon ...

Mark : En als we iets dronken ? Voor de verandering.

Francine : Er is misschien nog wat champagne over. (Ze deelt vijf kleine klutsjes champagne rond, enthousiast) Gezondheid!

Allen : (*In sourdine*) Gezondheid !!!!

En de glazen zijn in een halve slok leeg

Francine : Lekker hé?

Jo : Ik haal de tweede fles .

Plannetje bij Francine .

Francine : Tweede fles? We hebben er toch maar één?

Jo : Hoe? Ik heb er gisteren toch twee gekocht?

Francine : (Lief) Neeee pake, eentje maar .

Jo : Maar moeke ik weet zeker.

Francine : (Poeslief) Ge zijt mist, pake ... Ge hebt gisteren bij Wijns één fles Pernod en één fles champagne gekocht (*Nadrukkelijk*) Herinnert ge u dat niet meer?

Jo : Dat is niet waar. Ge hebt me daarstraks zelf teruggestuurd met ...

Francine : Nu weet ik waarom ge denkt dat het er twee waren!

Ik zei, papaatje zei ik, breng er twee mee. Want één fles is zo goed als niets. Ik heb het nog gezegd zoeteke Eén fles is geen fles, nietwaar meneer Julien ?

Jo : Dat kan niet. Ik ben ervan overtuigd...

Francine : En vermits mijn man perfect onthoudt wat ik hem opdraag, heeft hij er maar één gekocht.

Voilà, zo zit de zaak in mekaar .

Jo : Jammaar zeg! Gij zoudt een mens nog aan zichzelf doen twijfelen. Als ik zeg ...

Francine : Ik wil ervoor wedden.

Jo : Dan zijt ge op voorhand verloren.

Francine + Jo : Wedden?

Francine : Durft ge meekomen? Dan zullen we het eens rap controleren.

Jo : Wel ja, we zullen het eens rap controleren . Voor hoeveel?

Francine : Wat ?

Jo : Voor hoeveel wilt ge wedden?

Francine : Voor centen?

Jo : Waarvoor anders? Of durft ge soms niet meer?

Francine : Ik niet durven? Tja ! Maar ik dacht aan iets anders. In plaats van domweg te wedden voor geld want geef toe, wie er ook wint, het blijft min of meer in dezelfde pot, weet ik iets veel beter.

Veel spannender. Als gij wint, heb ik goed nieuws. Dan vieren we vanavond de officiële verloving van An en Meneer Julien .

An : Joepie! Wel Julienke, van goed nieuws gesproken.

Julien : Jaja.

An : Maar wacht eens effkes. Dat hadden we toch al afgesproken?

Francine : Juist. Maar nu wordt het, hoe zal ik het zeggen, een dubbele bevestiging.

Jo : En als ik verlies?

Francine : Dan heb ik nog veel beter nieuws. Dan krijgt ons An dat driedeursautootje waar ze al zolang van droomt.

Mark : En over zaagt.

An : Ge bedoelt dat ik moet kiezen? Verloofd of de auto.

Francine : Geef toe dat de prijzenpot de moeite waard is.

An : Maar ge kunt onze verloving toch niet inzetten tegen een auto?

Francine : Hebt ge dat wagentje altijd al gewild ? Ja of ja!

An : Natuurlijk maar ...

Francine : Dan zie ik niet in waarom ge problemen maakt. Als ge wint, wordt hij morgen besteld. Erewoord (Een forse knipooq naar Julien)

Julien : Ik vind het eigenlijk niet mooi hoor An, dat ge een auto boven mij verkiest .

An : Dat doe ik niet! Dit is een misverstand. Ik wil hem niet meer.

Francine : De auto of Julien? Ik vind dat ge eindelijk eens moet weten wat ge wilt.

An : Julien, zeg iets ...

Francine : Hij is akkoord. Of niet? En maak u maar niet ongerust. Papa is zeker van zijn zaak.

An : Juist daarom!

Jo : En of ik zeker ben! Ik wil er zelfs mijn eigen auto bijdoen.

Francine : Dan hebt ge er twee. Een voor 's zondags en een voor in de week.

Jo : Of mijn bloedeigen vrouw.

Mark: Het begint spannend te worden.

Jo : Wie biedt meer.

An: Hou op! Dit is belachelijk . Hou op met dat kinderachtige gedoe.

Francine : Het is maar een spelletje. Mogen we geen plezier meer maken? We hebben vanavond al genoeg vodden gehad.

An : Julien!

Julien : Bha ... Een onschuldig spelletje.

An : Ik sta er gewoon paf van hoe gij ernstige zaken zo licht opneemt.

Mark : Ik vind het tof. Komaan, we gaan kijken of de fles er is.

Francine : Meerderheid tegen minderheid heeft een beslissing genomen. Aan de slag!

Mark : Ik ga mee als getuige .

Francine, Jo en Mark af keuken. An en Julien alleen Stille . Regen .

Julien : En het blijft maar regenen ... Grappig ...

An : ...

Julien : Ge zijt toch niet boos? Om zo'n kleinigheid ...

An : Ha zo? Gij noemt dat een kleinigheid? Gij noemt onze verhouding een kleinigheid? Zijt ge me beu misschien?

Julien : Hoe kunt ge zoiets denken ?

An : Ik vind dat ge abnormaal reageert, als ge 't mij vraagt.

Julien : Och ... Uw moeder meent het niet. Ze zei zelf dat het maar een spelletje is ... En we leven toch niet meer in de middeleeuwen ze .. ze ... zeker. (Niest)

Net wanneer hij dat doet horen we een hevige donderslag en het licht valt uit . Diffuus licht op de scène, zodat we de personen nog net zien.

An : Amai ! Van niezen gesproken.

Julien : (Snuit zijn neus) 't Is niets. Een doodgewone kortsluiting . En waarschijnlijk een verkoudheid

An : Ik zie geen steek .

Julien : Het zal u verbazen, maar ik zie evenveel als gij.

An : Waar zit ge?

Julien : nog altijd op dezelfde plaats.

An : Mag ik bij u komen?

Julien : Dat kan ik u moeilijk verbieden.

Op de tast gaat ze op zijn stem af, maar hij gaat naar een andere plaats, dicht bij de deur van de keuken.

An : Ik vind u niet. *(Geen antwoord)* Julien, waar zit ge?

Julien : Hier.

An : Ik dacht dat ge hier waart ?

Julien : Is er geen zaklamp in huis?

An : Waarom moet gij een zaklamp hebben?

Julien : Of kaarsen? Kaarsen zijn ook goed.

An : Als ik een man was en ik begin er sterk aan te twijfelen of gij dat wel zijt, dan zou ik iets anders vragen dan domweg "Is er geen zaklamp in huis?".

Julien : Er moest eens iemand binnenkomen ...

An : Ik heb de indruk dat ge alle mogelijke uitvluchten zoekt om me te ontwijken. Of om van mij af te zijn .

Julien : Dat is niet waar. Ik bedoel ... Dat is niet helemaal waar ...

An : Ik wil weten wat er hier gebeurt.

Julien : Het is niet gemakkelijk om uit te leggen, weet ge.

An : Probeer het toch maar.

Julien zucht. Tina op keuken met een kaars • Iets meer licht .

Tina : Hier papa. Want zaklampen hebben ze in dit huis nog niet uitgevonden. *(Julien doet teken dat ze moet zwijgen.)*

An : Hoe hebt gij hem daar genoemd?

Tina : Me zo doen schrikken. Ik had u niet gezien.

An : Ik hoorde u duidelijk "papa" zeggen.

Julien : Zouden we haar de waarheid niet vertellen, Kris? Eens zal ze het toch te weten komen.

An : Had ik het niet gedacht? Hier wordt een combine uitgespeeld. Tenminste, vanaf het ogenblik dat gij hier een voet over de drempel zette. Als ik het goed begrijp, is meneer al getrouwd en heeft hij zelfs een volwassen dochter.

Julien : Mag ik ook iets zeggen?

An : Ik weet genoeg! Ik wil met u niets meer te maken hebben! *(Gaat weg)*

Julien : An wacht ! Ge zult het begrijpen.

An : Ik wil u nooit meer zien! *(Af hall, Julien wil achter haar aan)*

Tina : Nee papa. Naar u zal ze niet willen luisteren, Laat mij maar doen. Ik breng het in orde. *(af hall)*
Julien blijft alleen achter met de kaars. Hij komt er vooraan mee zitten en laat een zodanig diepe zucht dat hij de kaars uitblaast. Zelfde diffuus licht. Hij zoekt lucifers, vindt ze, maar laat ze op de grond vallen. Ophanden en voeten kruipt hij rond. De garagedeur gaat geluidloos open en twee kleine gestalten sluipen binnen. Het zijn Kurt en Karel, twee scouts. Za zijn doornat ondanks hun regenkleidij. Ze zien de kruipende gestalte en in twee seconden hebben ze overlegd wat hen te doen staat. Ze halen elk een touw boven en duiken op de nietsvermoedende Julien die een doek om zijn mond krijgt van de ene jongen, terwijl de andere zijn handen op zijn rug knevelt. Zijn benen moeten er even later ook aan geloven. Het algemene licht gaat aan. Het defect werd blijkbaar hersteld. We zien Julien in het midden van de scène liggen, hoofd naar links .

Kurt : Hé ? Een leider ?

Karel : En een dief op de koop toe. We hebben u, op heterdaad betrapt maatje.

Julien herkent de stem van Karel . Hij wringt zich in allerlei bochten. Onmiddellijk wippen de jongens op zijn rug en zijn benen. Zo komen ze met de ruggen naar mekaar te zitten. Tina en An op Hall

Tina : Karel !

Karel : Kris !

An : Kurt !

Kurt : *(Blijft zitten)* We hebben hier net een doodgevaarlijke inbreker gesnapt . Feliciteer ons maar .

Tina : *(Ziet de "inbreker")* Papa !

Karel : Papa ?

An : Julien!

Julien : Hmm. heu *(En Karel doet het doek van Juliens mond ...)*

Karel : Papa !!

DOEK - Pauze

DERDE BEDRIJF.

Het doek gaat op... Diffuus licht. Julien zit vooraan met de kaars. Zucht Kaars uit. Zoekt naar lucifers op de grond. Garagedeur open. Kurt en Karel op. Julien wordt gekneveld zoals op het einde van het tweede bedrijf. Zelfde bewegingen, zelfde posities. Het algemene licht gaat aan .

Kurt : Hé ? Een leider?

Karel : En een dief op de koop toe. We hebben u, op heterdaad betrapt maatje.

Tina : Karel!

Karel : Kris!

An : Kurt!

Kurt : (Blijft zitten) We hebben hier net een doodgevaarlijke inbreker gesnapt. Feliciteer ons maar .

Tina : (Ziet de “inbreker”) Papa!

Karel : Papa ?

An : Julien!

Julien : Hmm. heu

En Karel doet het doek van Juliens mond ...

Karel : Papa!

Julien : Karel,, hoe komt gij hier? (*Samen*)

Karel : Papa hoe komt gij hier ? (*Samen*)

Karel : We waren eerst bij ons thuis geweest, maar ge waart er niet. En toen zei Kurt dat ik evengoed bij hem mocht slapen. Zeg hoe komt ge aan die kleren? Zijt ge ook bij de scouts geweest?

Kurt : Is dat uw pa?

Karel : Natuurlijk. Wie anders?

Kurt : (*Bekijkt Julien aandachtig*) Maar dat is die vent die met mijn zus vrijt!

Karel : Wat?

Julien : Hoe zit het? Moet ik hier eeuwig blijven liggen?

De jongens maken hem los. Hij stoft zijn kleren af. Intussen ...

An : Zeg eens wat weet gij daarvan. ?

Kurt : Doodsimgel. Ik heb u meer dan eens gevolgd en afgeloerd. Dat hadt ge nooit gedacht hé? En ik weet nog veel meer.

An : (*Wil hem vastgrabbelen*) Gij kleine smerige spion.

Kurt : Pikkels thuis! Of ik ken er twee die alles zullen weten!

An : Wacht maar mannetje. Ik presenteer u de rekening wel.

Tina : (*Tot An*) En dit is mijn broertje over wie ik u daarnet gesproken heb. Ik ben dolblij dat ik hem eindelijk terug gevonden heb.

Kurt : Is Tina uw zus.

Karel : Jep ! Da's mijn kleine zusje.

Kurt : Val nu dood ...

An : (*Tot Julien*) Waarom hebt gij me daar nooit iets over verteld?

Julien : Over Kristina en Karel?

An : Nee over de val van Rome!

Julien : Ge hebt er me ook nooit naar gevraagd!

An : Maakt dat iets uit? Ge hadt het mij evengoed gewoon kunnen zeggen.

Julien : Ik was een beetje bang dat ge ...

An : Bang? Maar jongen toch! Daar is toch geen enkele reden voor. Ge weet dat ik van u houd. (*Andere toon*) Wat van u niet kan gezegd worden.

Julien : Dat moogt ge niet denken, Anneke ...

An : Ik zal maar voor mezelf houden wat ik op dit ogenblik denk.

Tina : Maar zeg eens jongens. Hoe komt het dat ge mekaar kent?

Karel : Van bij de scouts. En nu waren we samen op kamp.

An : Als ik me niet vergis zoudt ge pas volgende week naar huis komen. Welke uitleg hebt ge daar voor?

Julien : Ja, dat zou ik ook eens willen weten

Kurt : 't Was daar zo'n doodsaaie boel, dat we het er niet konden volhouden. Hé Karel?

Karel : Geen avontuur of niks. 't Stak ons op de duur dik tegen. Verleden jaar was 't een stuk plezanter.

.Maar nu. Nog nooit zo'n doodsaaï kamp meegemaakt. Hé Kurt?

Kurt : Ja, Zelfs geen nachtspeel. Pfoe!

An : Ik geloof dat het een ander soort spel zal zijn als papa en mama dat allemaal te weten komen.

Kurt : Pfoe!

Karel : En nu maken ze zich daar doodongerust. Da's net zo crimineel. We hebben al wat afgelachen onderweg

Kurt : 't Zal ze leren. Ze moesten het maar wat plezanter gemaakt hebben.

Karel : En bij mij thuis kunnen ze moeilijk ongerust zijn, want gans mijn familie zit hier.

Julien : Ge verdient een flinke pandoering.

Karel : Pf ... Blij dat ik er weg ben ...

Tina : Hoe zijt ge hier geraakt?

Karel : Autostop. Zijn we daar niet groot genoeg voor?

Tina : God jongen toch! Als mama nog leefde, ze zou het nooit overleven.

Kurt : Waar zijn pa en ma?

An : Die komen dadelijk. Bereid u maar voor op de storm.

Kurt : Daar krijgen ze de kans niet voor . Kom jong, naar boven. Trekken we die bemodderde spullen uit en ik laat u mijn kamer zien.

Karel : Maar zeg eens. Als mijn pa vrijt met uw zus, dan worden wij familie van mekaar?

Kurt : Tuurlijk ! Ik word uw nonkel en gij mijn neef.

Karel : Tof! (*Allebei naar boven*)

Julien : Kastaars! Een pak rammel dat zou hen geen kwaad doen.

An : Ik ga boven kijken wat ze uitspoken. Ik vind wel wat spullen van Kurt die Karel passen.

Julien : Ik ga mee. Ik moet het fijne van dat uitstapje van die twee knullen weten. Is mijn kostuum nog niet klaar Kris? Dan kan ik het meteen aantrekken .

Tina : Ogenblikje. (*Af keuken en onmiddellijk weer op met het kostuum.*) Hier, 'k heb mijn best gedaan om de vlekken eruit te krijgen. Maar beter kan ik het echt niet.

Julien : Doet er niet toe. Ik geef u in ieder geval een voorschot op de betaling. (*Zoen*) Tot straks. Af met An)

Tina : Tot strak . (*Alleen . Ze is kennelijk tevreden .*)

Goeie papa ...En als ge eens verder werkte kindje? Eten moeten ze toch. Maar 't zal wel boterhammen met brood worden.

Ze wil naar de keuken, maar Mark komt binnen. Het is duidelijk dat hij niet verwachtte Tina alleen aan te treffen.

Tina : Mark (*Hij wil naar de hall, maar ze houdt hem tegen*)

Mark : Laat me door.

Tina : Luister eens. Waarom doet ge zo kinderachtig?

Mark : Ach zo, ikke ? Ik doe dus kinderachtig?

Tina : Goed. Het spijt me dat ik u die mep heb verkocht.

Gaat ge daar eeuwig kwaad om blijven. Ik geloof dat ik redenen genoeg had om .

Mark : Laat me gerust. Loop liever naar die andere.

Tina : Andere?

Mark : Wel, wel, wel ... Da jufferke weet blijkbaar van niks. Dat is het toppunt.

Tina : Luister eens ventje. Het is niet omdat gij de gewoonte hebt hoertjes op te scharrelen dat ik ook van dat kaliber ben.

Mark : Nee, gij zijt nog een stuk erger. Gij houdt er twee tegelijk op na. Minstens twee ! Van kaliber gesproken !

Tina : (Onthutst) Ge zijt op uw kop gevallen. Dat kan niet anders ...

Mark : Dat zal wel. En probeer maar niet te ontkennen. Nog. geen uur geleden laagt ge hiert op deze plaats in zijn armen .

Tina : Wablief ?!

Mark : Ge moet maar durven. Het lief van mijn zus verleiden. En precies op de avond van haar verloving

Tina : Wät heb ik gedaan ?

Mark : Of hebt ge het ook al voor oude venten? Zijn wij niet goed genoeg misschien?

Tina : (*Snapt het*) Ge hebt ons dus samen gezien toen ...

Mark : En of ik u gezien heb! Ik hoop dat ge beseft dat alles uit is tussen ons.

Tina : *proest het uit*

Mark : Ha zo.? Dat vindt ge nog, plezant ook?

Tina : Plezant? Het is kostelijk, jongen! Ik en hij? Stel u v-o-o-r! (*Onbedaarlijke lachbui*)

Mark : Hou op met dat stomme gelach! Hou op zeg ik! Maak het niet erger dan het is!

Tina : Nu moet ze zelfs haar zakdoek boven halen.

Mark : Nu toont ge uw ware gezicht. En geloof me, ik ben blij dat ik het op tijd te weten ben gekomen.

Gaat ge ophouden, ja af nee? (*Tina houdt op*)

Mark : Ge moet er fier op zijn ... Me zo' n rotstreek lappen en me dan nog vierkant uitlachen ook.

Tina : Ik ben d'er niet fier op! (*Nieuwe lachbui*)

Mark : Stop er verdomme mee!

Tina : (*Plots bloedernstig*) Die "oude man" is wel mijn vader.

Mark : Of hij nu uw vader is of uw bédovergrootvader, ik verdraag niet ... Wat zegt ge daar?

Tina : Julien is mijn vader.

Mark : Doe niet onnozel hé.

Tina : Geloof me, dat heb ik al meer dan genoeg gedaan.

Mark : Maar, ge hebt me nooit verteld dat ge een vader hadt?

Tina : Voor zover ik weet heeft elk normaal menselijk wezen een vader hé.

Mark : Ik bedoel,, ik wist niet dat hij ... ge hebt nooit ...

Tina : In ieder geval ... heb ik nu het bewijs dat ge echt om me geeft. Ge waart daarnet zo jaloers als een aap

Mark : Jaloers? Ik? Daar heb ik geen enkele reden voor.

Tina : (*Armen rond zijn hals*) Ik vind u formidabel als ge jaloers doet. Precies nen dolle stier.

Mark : Het gaat om het principe. Trouwens ik zag direct dat ge het niet meende met die Julien.

Tina : Natuurlijk ventje, natuurlijk. Ziet ge mij nog graag?

Mark : Hmmm, Twijfelt ge daar nog aan? En gij?

Tina : Meer dan ooit (*Zoen*)

De jongens, herkleed, stonden al een paar ogenblikken te loeren aan de deur van de hall.

Beiden : Oho . Hoe lief ... hoe schattig ... (*Gegiechel*) *Mark erachter aan. Ze stuiven de trap op.*

Mark : (*Bij deur*) Hoe komt dat misbaksel hier ? En wie is die andere?

Tina : Hun kamp beviel hen niet en ze lieten het voor wat het was. En die andere is mijn broertje. Ze zijn samen bij de scouts .

Mark : Hebt ge ook al een broertje ? Nee maar, dat wordt hier een complete familiereunie!

Jo en Francine op keuken. Ze zijn lichtjes aangeschoten en Francine moet voortdurend giechelen.

Francine : De goeiedag ! Wel ? Waar zitten die twee?

Tina : Ze zijn zich boven aan het herkleden Ze zagen er lief uit

Francine : : Aan het herkleden? Dan kan ar vanalles gebeuren. Jo, ga kijken.

Jo : Ga zelf. 't Was uw gedacht.

Francine : Oh. pake ...ik voel me zo, loom, zo licht ...

Mark : (*Tot Tina*) Let op wat ge zegt. Ze weten nog van niets.

Tina : Da's waar ook ... Maak u niet ongerust mevrouw, ze komen onmiddellijk naar beneden

Francine : Dan wacht hen een kleine verrassing . Want de fles, die is foetsjie !

Jo : En't was lekker spul .

Francine : Zo hebben we tenminste wat uitstel gekregen om een nieuw plan te bedenken.

Tina : Welke fles? Welk plan?

Francine : Stel u voor Tina, misschien gaat de hele boel niet door.

Tina : Waar hebben ze het over?

Mark : Een weddenschap met papa. Mama beweerde dat we geen champagne meer hadden. En om dat te bewijzen hebben ze de fles meteen leeggetoeterd, snapt ge?

Tina : Niet zo erg goed.

Mark : Het heeft geen belang. Ik leg het u wel uit in de keuken. Zeg, kan ik u niet helpen inde keuken?

Tina : In deze keuken?

Mark : Ja, in die keuken.

Tina : Maar natuurlijk. ! Ik ging juist een paar boterhammekes klaar maken. Die traiteur zal toch niet meer opdagen, nietwaar mevrouw ?

Francine : Vergeet het. Die zit met zijn gevel tegen de gevel van een huis geplakt !

Jo : Keuken? Wat gaat ge daar doen gij ?

Mark : Tina helpen met het brood. En geen honderd paarden die me kunnen tegenhouden!

Jo : Ge hebt daar niets verloren.

Francine : Oh pake, wat zijt ge ne clown als ge autoritair probeert te doen. Ge denkt zeker dat ge achter uw bureau zit?

Mark : Zet u rustig neer teerbeminde vader . (*Doet Jo in een zetel zitten*) Ge zijt nog niet aan het einde van

uw Latijn. Er volgen nog een paar boeiende verrassingen.

(Geeft liefst een flinke zoen aan Tina en beiden af keuken)

Jo : (*Recht*) Francine! Hebt ge gezien hoe hij haar staat af te likken en te bepotelen?

Francine : En dan? Ze zijn jong voor iets.

Jo : Wilt ge zeggen dat die snotneus?

Francine : Wist ge dat niet? Ze vrijen al een poosje met mekaar.

Jo : Ik moet toegeven dat ik in de gaten had dat ze achter hem aanrende. Maar dat hij zich zou laten doen, dat had ik in de verste verte niet verwacht.

Francine : Mankeert er iets aan haar?

Jo : Wel bah ... Ze is veel te oud voor hem. En het gaat niet op dat een oudere vrouw een jong kereltje opvrijt

Francine : Ze is hoogstens een maand af drie ouder dan hij.

Jo : Meer dan drie maand? Dat vind ik eerlijk gezegd veel.

Francine : Ge zijt toch niet jaloers hoop ik?

Jo : Nu doet ge me lachen.

Francine : Ge ziet er anders wel erg knap uit.

Jo : Hoe knap?

Francine : Als ge jaloers zijt op uw eigen zoon.

Jo : Ik ben nog nooit in mijn leven jaloers geweest. En zeker niet op zo'n snotter van een jaar of 21.

Francine : Ge moet niet zo stoer doen. Of denkt ge dat ik blij ben? Ik heb al lang gezien dat ge achter haar aanloopt als een oude bok .

Jo : Pas op wat ge zegt mens! Dat laatste dat pak ik niet!

Francine : Dat eerste wel?

Jo : ...

Francine : Spijtig dat uw plannetjes in het water vallen. Dankzij die toffe zoon van mij. En dank zij mezelf natuurlijk .

Jo : Dankzij u ?

Francine : Ik heb die twee uitstekend verzorgd, moet ge weten .

Jo : Hebt ge ook voor koppelaarster gespeeld ?

Francine : Zelfs zonder dat ze iets voelden. Ik ben niet van gisteren. Zogauw ik vermoedde wat ge van zin waart, ben ik in actie getreden. 't Was voor de goede zaak en het resultaat kent ge.

Jo : En gij hebt nooit laten merken dat ge jaloers waart.

Francine : Ik ben laaiend jaloers ! Maar mijn methode om alles in rechte banen te leiden is nogal onge woon. Maar geef toe wel erg doeltreffend .

Jo : Ge zou Abraham moeten heten . Die offerde ook zijn eigen zoon op.

Francine : Net niet. En ik evenmin. En Mark zal er wel bij varen. Tina is een fantastisch meisje. Dat gaat ge toch niet ontkennen.

Jo : Ge zijt verdomd leep.

Francine : Altijd geweest. Trouwens wie zou een uitgedroogde peer als gij nog willen? Behalve ik natuurlijk

Jo : Let op uw woorden mens! Als ge veronderstelt dat ik mijn mannetje niet meer kan staan?

Francine : Zult ge er mee doorgaan?

Jo : Dat zou stom zijn dacht ik ...

Francine : Goed. We spreken er niet meer ove .

Jo : Ge neemt het me dus niet kwalijk dat ik ...

Francine : Waarom zou ik domme jongen ? Er is immers niets gebeurd. (*Neemt zijn hand*) Kom, ...

Jo : Kom wat ?

Francine : Ge moogt bewijzen dat ge nog uw mannetje kunt staan. *(Beiden af hall)*

Tina en Mark op uit keuken met brood,beleg enz ...

Tina : Dus uw moeder wil er niet van horen. Dat maakt heel wat duidelijk, maar niet alles. Wel, waar zijn ze.

Mark : Misschien boven.

Tina : Ze zullen de jongens ontdekken. Kom!

Beiden af naar boven. De scène is even leeg en dan gaat de garagedeur voorzichtig open. Het hoofd van Walter de eeuwige scoutsleider komt kijken. Hij is in de twintig maar ziet eruit als een opgeschoten puber met zijn korte broek en zijn brilletje op zijn neus. Hij gaat de hall binnen en Vandamme komt op uit de keuken. Walter kijkt in het toilet en naar boven trap, terwijl Vandamme in de garage verdwijnt . Walter op hall en af keuken. Vandamme ap garage en af hall . Kijkt in het toilet en naar trap boven. Walter op keuken en opent de garagedeur die hij op een kier houdt . Vandamme op hall .

Vandamme : Zeg, waar zit al dat volk hier?

Van 't verschieten duwt Walter de deur dicht, maar vergeet zijn hoofd er van tussen te halen. Vandamme helpt hem in een zetel .

Vandamme : Zeer gedaan ventje?

Walter : Het is niets. Het gaat al ovel.

Vandamme : De deuren staan hier wagewijd open en er is geen kat te zien. Waar zitten ze allemaal ?

Walter : Dat vloeg ik me ook al af.

Vandamme : Ik ben met mijn gewone auto gekomen want mijn camionnette, die mag ik vergeten . Maar 't is allemaal in orde gekomen . *(Klap op Walters blote bil die daar kan beginnen wrijven)* Ik heb ze meegebracht

Walter : 't Is niet waal? Ik vleesde dat ik ze nooit zou vinden. Hoe hebt ik dat vool mekaal geklegen?

Vandamme : Het heeft ons een massa extra werk gekost . Maar kom, uiteindelijk is het in orde .

Walter : Waal zijn ze nu?

Vandamme : In de auto. Ze zullen niet weglopen .

Walter : Als de deulen goed vastgedlaaid zijn, mogen ze het altijd eens plobelen,, nietwaal ?

Vandamme : Ja jongens. 't Is vandaag mijn dag geweest ... Rotbengels.

Walter : Dat mag gezegd wolden, lotbengels

Vandamme : Maar het leven gaat verder en de klanten mogen, niet verwaarloosd worden.

Walter : Ik kan me best voelstellen dat het een heksentoel is geweest.

Vandamme : Om, de waarheid te zeggen ik heb er dorst van gekregen. 't Is misschien niet erg beleefd, maar eh ... hebt ge soms niets *(Drinkgebaar)*

Walter : Ik vlees dat het niet mag.

Vandamme : Uw vader heeft er toch niets op tegen, hoop ik?

Walter : Vadel? Zekel niet, want die dlinkt tegen de stellen op.

Vandamme : Dat is dan in orde. We pakken er een op zijn gezond. Vooruit! *(Klopt op Walters rug, dat hij in twee plooit)*

Walter : Misschien, is er iets in de bal .

Vandamme : Wat?

Walter : In de bal.

Vandamme : 't Spijt me jongen, maar ik snap er geen bal van.

Walter : Hier! In de bal!

Vandamme : In de bar?

Walter : Wat zei ik andels ?

Vandamme : *(Terzijde)* Die is precies ook niet van de slimsten .

Een witteke is O.K.

Walter : Een stlaffe bollel zal u, wel velwalmen na dat smelig lotweel

Vandamme : Wablieft ?

Walter : Dat een stlaffe jenevel u wel zal velwalmen na al die legen .

Vandamme : Ja dat zei ons moeder ook altijd. Zeg, pak er eentje mee . *(Schenkt in)*

Walter : Dank U. Ik dlink nooit biel of blandewijn, alleen melk af fluitsap.

Vandamme : Gezondheid ... hm dat doet deugd. ... En ik was nog niet goed thuis of ik had ze al uit de

diepvries genomen .

Walter : Uit de diepvries ?

Vandamme : Ja in noodgevallen als deze, bevroren en water in .

Walter : Lauw

Vandamme : Neen kokend natuurlijk. Lekker gekruid. De rijst was gelukkig geen probleem. Dat heb ik altijd genoeg in huis .

Walter : Lijst? Welke lijst?

Vandamme : Hoe "Welke lijst" ? Rrijst met de rrr van ramanas

Walter : Paldon

Vandamme : En daarna de stukken verdelen is geen werk .

Walter : Hebt u ze in stukken en blokken vaneen gesneden?

Vandamme : Natuurlijk (*cynisch*) Maak u niet ongerust. Ze voelen er niet veel van want ze zijn al weken dood.

Walter : Maal, ze walen gistelen nog plesent op het avondappel.

Vandamme : Wat zit gij daar toch allemaal te broebelen?

Walter : : Ik bloebel niet! Gij zit daal te zevelen ovel in stukken veldelen

Vandamme : Zeg maat zijt ge hierboven wel helemaal in orde? Want wat gij daar zit uit te kramen daar kan ik kop noch staart aan krijgen

Walter : Paldon ? Ik klaam niets uit meneel.

Vandamme : Luister eens hier makker. Ik weet niet wie van ons er een paar vijzen mankeert, maar ik ben het in ieder geval niet.

Walter : Dat zal wel, na al wat ik daal hool. Akkoold ze veldienen misschien een flinke lammeling, maal

Vandamme : Lammeling? Wie is hier een lammeling ?

Walter : ... Maal ze daalom ladblaken en vielendelen, dat is toch oveldeven zekel!

Vandamme : Gaat gij mij leren hoe ik mijne stiel moet doen ?

Walter : Pelsonen zoals u zouden niet vlij mogen londlopen meneel! Ik zeg zelfs meel! Ze zouden telstond de nol moeten ingedlaaid wolden! Kindelmooldenaal!

Vandamme : Wat is me dat voor flauwe kul? Ik zal toch weten hoe ik mijn visschotels moet gereed maken? Stuk lid van de dierenbescherming!

Walter : Visschotels?

Vandamme : Wat anders?

Walter : Niets ... Excuseel, ik dacht ...

Vandamme : Visschotels die uw moeder verleden week besteld heeft.

Walter : Mijn moedel ? Die woont al veeltien jaal op een andel meneel .

Vandamme : Uw vader dan? Iemand moet ze toch besteld hebben ?

Walter : Mijn vadel houdt niet van vis alleen van biel

Vandamme : 't Is nog niet erg genoeg dat ik vandaag een camionnette met inhoud en al verloren heb. Nu schuiven ze dat nog op mijn dak

Walter : Het spijt me, maal als ik u niet velkeeld beglenen heb, komt u gewoon aan huis bestellen?

Vandamme : Ge hebt me inderdaad niet velkeeld beglepent Hottentot ! 'k bestel aan huis voor feestjes, trouwpartijen,, enzovoort, enzovoort !. Moeilijk hé?

Walter : Ik hield u vool iemand andels

Vandamme : Zeg, hoe heet ge eigenlijk?

Walter : Waltel

Vandamme : Hoe wortel! Wat is me dat voor een naam

Walter : Nee ! Waltelll!

Vandamme : Ha? Walter? (*Terzijde*) Ik heb er vandaag al veel zien vliegen, maar dit is de hoofdvogel. En hoe nog?

Walter : Botelbelglh.

Vandamme : (*Terzijde*) Hebt ge van uw leven ... En waar woont ge?

Walter : In de Lelum Novalumdleef nummel dlieenveeltig. Waalom?

Vandamme : Dan zit ik verkeerd . Of liever, gij zit verkeerd. Woont hier een zekere Francine?

Walter : Ja.

Vandamme : Dan zit ik goed.

Walter : En een zekere An ook.

Vandamme : Dat interesseert me niet.

Walter : Mij wel ...

Vandamme : Zeg ventje, zijt ge soms niet in een verkeerd huis terecht gekomen?

Walter : Ik ben hiel om An te velwittigen dat haal bloel Kult weggelopen is uit het scoutskamp.

Vandamme : Ha ja ? Nu, dat zijn mijn zaken niet. Ik kom alleen de schotels leveren die besteld werden.

Walter : Kan ik een handje toesteken ?

Vandamme : Zeker niet ! Het is meer dan vriendelijk dat ge me dit aanbod doet, ik apprecieer het verschrikkelijk erg, maar ik regel mijn zaken wel. Maar toch bedankt. (*Mompelend af*)

Walter : Het is pel slot van lekening een vliendelijke meneel

Het heeft opgehouden met regenen. Jo en Francine, An en Julien op uit de hall. Julien heeft zijn gewone kostuum aangetrokken .

Francine : Walter? Hoe komt gij hier?

An : Oh nee ... Die ontbrak er nog aan.

Walter : (*Geeft handjes*) Dag mevlouw Francine, hoe maakt u het? Meneel Jo Meneel .. Jufflow An, hoe

maakt u het ?

Francine : Wat scheelt er jongen?

Walter : Ik vlees dat ik met slecht nieuws op de baan ben.

Francine : Onze Kurt! Er is iets met onze Kurt ! Zeg dat er niks is met onze Kurt!

Walter : 't Is nog veel elgel dan dat, mevlouw

Francine : 't Is niet waar ... Jo.?'

Jo : (*Bij haar*) Kalm moeke, kalm ...

An : Het is allemaal niet zo erg.

Francine : Laat hem uitspreken . Maar wacht even .(*Ze ziet de fles en schenkt zich een scheut in.*) Zo, nu kan ik er beter tegen .

Jo : Rustig Francine, rustig .

Francine : Vooruit Walter kom ermee boven water.

An : Ze zijn in huis

Francine : Hoe, welke "ze"?

An : Onze Kurt .

Julien : En onze Karel .

Francine : 't Klinkt misschien stom, maar ik kan absoluut niet meer volgen.

An : 't Is nochtans eenvoudig.

Francine : En wie is Karel?

Julien : Mijn zoon, die bevriend is met de uwe.

Francine : Hebt gij een zoon?

Julien : En een dochter.

Francine : Nee!

Julien : (*Venijnig*) En waarom zou ik géén dochter mogen hebben?

Francine : Kom me niet vertellen dat die hier ook in huis is.

Dat gaat ge toch niet doen ?

Julien : Zoals ge zegt. Ze is hier in huis.

Francine : Niet waar!

Julien : Ik zal zelfs haar naam zeggen, vermits ge zo aandringt.

Francine : Dat doet ge niet !

Julien : Jawel ! Kristina of Tina als ge dat liever hoort, is mijn dochter.

Francine : Tina uw dochter? Maar ik dacht dat ge ...

Julien : Wat dacht ge?

Francine : Niets ... Wat zou ik kunnen denken ?...

Jo : Tina zijn dochter. Val nu omver.

Julien : Ja al twintig jaar lang.

Francine : Ik besterf het ... (*Borrel*)

Jo : Ge moogt zoveel niet drinken, moeke dat is slecht voor de lever .

An : Mag ik eindelijk uitleggen hoe het komt dat die twee jongens boven zitten ?

Walter : Mag ik ook iets zeggen, juffrouw An ?

An : Nee, Ze zijn weggevlucht uit het scoutskamp

Jo & Fr. : Wa-at?!

An : ja, gewoon hun biezen gepakt.

Francine : Walter, spreek!

Walter : Ja mevrouw Francine . Wat juffrouw An vertelt klopt. Ze zijn het afgetlapt zondel de leiding te velwittigen. Zomaar. En, daarom heb ik geprobeerd, ik zeg wel duidelijk geprobeerd, ze telug te halen.

Maal ze walen onvindbaar. En toen dacht ik dat het bete was u tel plaatse te infolmelen

Jo : Ge hadt ons direct moeten bellen jongen .

Walter : Daal hebben we niet meel aan gedacht meneel Jo. Het kamp stond in lep en loel.

Francine : Ja, haal hem onmiddellijk naar beneden. (*Mark en Tina op hall*)

Julien : ik ga mee. Per slot van rekening heeft de mijne ook van de koek gegeten. (*Met Jo naar boven*)

Francine : Nee maar, wat een historie ! Wat een verrekte historie.

Walter : Dat moogt ge gelust zeggen, dat het een vellekte histolie is.

Francine : Wat halen die bengels toch in hun hoofd ?

Mark : Ze weten het dus?

An : En of.

Gestommel, op de trap. Jo op met Kurt, die hij bij een oor heeft. Zo ook Julien met Karel.

Francine : Wie we daar hebben. Wel meneertje, biecht eens op wat ge uitgespookt hebt. En ik raad u aan de waarheid te vertellen, of 't zal er stuiven.

Kurt : (Grienuend) Maar ma... We amuseerden ons niks en 't eten, was niet te eten.

Karel : (Idem) Ja, 't was gewoon varkensvoer.

Walter : Dat is niet waal, mevrouw Francine. Het was zelfs lekker. Heel lekker.

Francine : Jaja, we geloven u jongen.

Kurt : Hem gelooft ge en ons niet. Dat is niet eerlijk godverdomme .

Francine : Ge gaat straks uw mond spoelen met zeep. Vertel verder .

Kurt : En we mochten bijna niet spelen.

Kurt : En als we lol maakten kregen we op onze donder.

Walter : Ze liegen mevrouw! El staat een gloot zwalt kluis op jullie voelhoofd!

Vandamme : (*Op keuken*) Een goeie avond allemaal ! Voilà, ik heb alles klaargezet in de keuken.

(*Hij ziet de jongens en zijn ogen sperren zich wijdopen*) Mijn camionnette !

Bel de politie ! Die twee snotneuzen daar ! (*Zet de fles aan zijn mond*)

Jo : Hela ! Mijn slaapmutske!

Vandamme : Ik herken ze! Zij reden mijn camionnette tegen de muur!

Allen : Reden zij uw camionnette tegen de muur?!

Vandamme : Ik bedoel, zij zorgden ervoor ... Ze staken plots de straat over, ik remde, slipte en wham ! Ik tegen de muur!

Kurt : Ik kon er niet aan doen pa.

Karel : Ik ook niet pa.

Vandamme : En zij was opgeplooid! Gelukkig was ik niet in hetzelfde geval.

Francine : Dit overleef ik niet ... Jo ... Ik voel dat ik vanavond voor de derde keer ...

Jo : (*Bij haar*) Geen paniek, moeke, geen paniek.

Vandamme : Ze maakten zich uit de voeten en ik stond daar. Met mijn camionnette en de gebakken peren

Kurt : Ik was doodsbang pa.

Karel : Ik ook pa .

Vandamme : (*Haast wenend*) Een splinternieuwe camionnette, nog geen zes jaar oud.

Jo : Kalm blijven beste vriend, kalm blijven.

Hij schenkt hem een borrel in die hij direct achterover slaat .

Vandamme : Als gij de politie niet belt dan doe ik het.

Jo : Wacht een ogenblik ...

Vandamme : Voor mijn zaak is dit een ramp meneer.

Jo : Wacht een ogenblik, zeg ik ...

Julien : Nu zitten we flink in de puree. Hoe lossen we dat op.

Jo : Ziet ge niet dat ik aan het nadenken ben.

Julien : Excuseer ...

Jo : Zo. Ik ben klaar.

Francine : Waarmee

Jo : Met nadenken. De oplossing is er. Tenminste een voorlopige. We bellen om te beginnen de politie ... NIET op.

Vandamme : En waarom niet verdomme? Hoe geraakt de Vandamme anders aan zijn pingping?

Jo : De politie is op de hoogte. Ogenblik .

Jo af hall en onmiddellijk op met de kepi van de politiecommissaris .

Jo : De politie dat ben ik!

Mark : Mag ik u voorstellen: onze pa, de commissaris!

Julien : Nee zeg, is diene daar een commissaris?

Jo : Hela gij! Men beledigt geen ambtenaar in functie op straffe van boete!

Julien : Gij zijt echt de laatste van wie ik zou gedacht hebben ...

Jo : Iets op tegen?

Julien : ...

Jo : Volgend punt, de camionnette. In afwachting dat meneer Vandamme er zich een nieuwe aanschaft

Vandamme : 't Geld groeit echt niet op mijn rug, weet ge ...

Jo : Daar wordt voor gezorgd. Er bestaat zoiets als verzekeringen en discreet ellebogenwerk.

An : Dat is iets waar onze pa toevallig wél handig in is.

Jo : Ik zei dus in afwachting dat meneer zich een nieuw vervoermiddel aanschaft, zal het politiekorps van deze stad de dienst waarnemen met de dievenwagen.

Francine : Ge bedoelt ...

Jo : Francine, onderbreek me niet altijd.

Francine : Pardon ...

Jo : Vanaf volgende maandag zal meneer Vandamme beschikken over één wagen met chauffeur en kan hij op mijn kosten, als commissaris uiteraard, zijn waar aan de man brengen.

Vandamme : Als dat zou kunnen ... Dat is erg vriendelijk van u, meneer de hoofdcommissaris.

Jo : Geen dank. We vergeten het. Hier. *(Haalt een paars briefje boven)* Beschouw dit als een voorschot Julienke, zat uw kleine ook niet in het complot ?

Julien : Moet ik ... ?

Jo : Gé moet .

Julien : Allez ... Als ge aandringt ...

Jo : Dat doe ik zeker .*(En Julien geeft ook een paars briefje aan Vandamme)(Tot Vd.)* Ik ben ervan overtuigd dat meneer Vandamme van alle verdere vervolging zal afzien. Of heb ik het verkeerd voor.

Vandamme : Zeker niet meneer de hoofdcommissaris? Zeker niet!

Jo : In dat geval zult ge nog van ons horen .Goede avond.

Vandamme : Goede avond.

Jo : Mark, mijn zoon, laat meneer Vandamme even uit ... En, ga daarna Tina helpen in de keuken.

Mark : Tot uw orders commissaris!

Hij neemt Tina bij de hand en ze laten Vandamme uit. Daarna zullen ze, via de hall, naar de keuken gaan Intussen ...

Francine : Weet ge waar in zin in heb ? In een kop sterke koffie. Zo zwart mogelijk .

An : Daar wordt onmiddellijk voor gezorgd.*(Af keuken)*

Jo : Dat is allemaal mooi op zijn pootjes terecht gekomen *(Tot Kurt)* En nu gij. Ge zet u in de zetel. Ge kijkt T.V. *(knipt de T.V. aan)* en ge laat u voor de rest van de avond niet meer horen. Hebt ge dat begrepen ?

Kurt : *(Doet het)* Ja papa. *(Hij neemt plaats naast Walter. Deze laatste was al eerder gaan zitten)*

Julien : *(Tot Karel)* En gij verhuist naar de sofa. Ge zet u neer. Ge leest *(vist een strip uit het krantenrek)* een boekje van Kiekeboe en ge laat u voor de rest van de avond niet meer zien . Hebt ge dat gesnapt ?

Karel : *(Doet het)* Ja papa ...

Hij gaat aan de: andere zijde van Walter zitten. Deze begint het lastig te krijgen, tussen de twee belhamels in. Ze zullen hem heimelijk beginnen tergen zonder dat de anderen er iets van merken.

Jo & Julien : Voilà!

Jo : En zodra de tafel gedekt is moogt ge rechtstaan. Eerder niet.

Julien : Juist. Eerder niet.

Kurt : Ik heb toch geen honger ...

Karel : Ik eigenlijk ook niet.

Francine : Ziet ge nu ? Door hen zo af te blaffen, verliezen ze er hun eetlust bij, de arme schaapjes. Of zijn ze nog niet genoeg gestraft?

Jo : Gestraft? Dan moet ge mij eens duidelijk maken op welke manier?

Francine : Omdat ze de daver op het lijf gehad hebben de sukkeltjes en omdat ik veronderstel dat ze zich bij de scouts niet meer zullen moeten vertonen.

Walter : Die kans zit el dik in. Dat meen ik hool .

Karel : Kan me geen barst schelen. Dooie boel.

Kurt : En al die andere leiders zijn minstens even stom als gij!

Jo : Zie Kurt! Als ge niet op uw woorden gaat letten.

Francine : Laat hem gerust Jo,ge giet alleen maar olie op het vuur .

Jo : Francine, ik eis dat hij meer respect ...

Francine :En ik eis dat ge die stomme klak van uw hoofd haalt en terug normaal doet. (*Grist de kepi van zijn hoofd*)

Jo : (*Klein*) Dat is geen stomme klak.Dat is mijn mooiste kepi.

Walter : (*Recht, om van het geplaag af te raken*) Mevlouw Flancine, excuseel, maal ik geloof dat ik u ga vellen.

Hij nadert, doch Kurt zet hem een voetje, zodat hij languit op de grond terecht komt

Jo & Fr. : Kurt! (*Helpen W. recht en stoffen hem af .*)

Kurt : 'k heb niks gedaan! Kan ik er iets aan doen dat hij niet weet waar hij zijn grote schepen zet?

Francine : Als ge dat nog één keer ...

Kurt : Maar ik deed niks !

Karel : Da's waar. Hij deed niks! Ik heb het zelf gezien!

Kurt : Ik heb het altijd gedaan!

Francine : Daar zullen we het later nog eens over hebben. En ga nu naar uw kamer, straks eten we en dan kunt ge naar beneden komen. Kom Walter , ik laat u uit . Hartelijk dank voor de moeite.

Walter : Glaag gedaan mevlouw . (*Handjes geven*) Dag mevlouw Flancine, dag meneel Jo, dag meneel Julien ... (*Hij wil naar de keuken*)

Francine : (*Vriendelijk*) Walter, de uitgang is langs hier .

Walter : Ja, maal ik zou glaag afscheid nemen van juffrouw An

Francine : (*Leidt hem vriendelijk naar de hall*) Die heeft het veel te druk, jongen .

Walter : Dat is welkelijk jammel . Zoudt u dan zo goed willen zijn haal mijn vliendelijke gloeten ovel te maken ?

Francine : Dat weet ge toch. (*Beiden af hall*)

Jo : (*Vlug naar Julien*) Vertel eindelijk eens wat ge met An van plan zijt, want als we die daar laten doen

Julien : Het is moeilijk uit te leggen . Ik vind dat we mijn do ... jouw dochter geen valse hoop mogen geven.

Jo : Ge denkt er dus ook zo over. Ik dacht dat er meer pit in u zat.

Julien : Geloof me, het zal beter zijn als we mekaar niet meer zien.

Francine : (*Op*) Zo. Die is er eindelijk vandoor. Nu het zwaarste geval nog oplossen .

Julien : Bedoelt ge mij?

Francine : Loopt er hier een zwaarder geval rond?

Jo : Moeke, zijt eens eerlijk . Het kan er bij mij gewoon niet in waarom ons An en Julien niet ... *Hij zwijgt, want An komt binnen met koffie .*

An : Wie heeft er zin in lekkere verse koffie?

Jo : An, nu we hier toch alle vier zijn, geloof ik dat we het eens ernstig over uw toekomst moeten hebben

An : Daar gaat ge toch niet op terugkomen, hoop ik? En zeker niet als de aanleiding een dwaas spelletje was .

Jo : Daar heb ik het niet meer over. Ik veronderstel dat ge zelf weet hoe de spelletjes van moeke eindigen . **Francine :** Jo, ge zijt een stomkop.

Jo : Het spijt me Francine, maar we hebben genoeg rond de pot gedraaid.

An : Uw eigen dochter bij de neus nemen. Hmm ! Ook niks om naar huis over te schrijven.

Francine : Luister eens, lieveke ...

An : Ik ben uw lieveke niet en ik wil er niks meer over horen. (*Naar Julien*) Ik hou van Julien .Ik vind hem een toffe vent en ik neem hem zoals hij is. Dus wil ik met hem trouwen. En hij, wil dat ook . Of niet? **Julien :** Luister, ge weet dat ik veel van u hou. Maar op een andere manier .. We kunnen onmogelijk trouwen want...

Francine : Julien alstublieft! Ge hebt vandaag al genoeg onnozelheden uitgekraamd.

An : Ogenblikje . Ik kan moeilijk aannemen dat gij me zonder slag of stoot opgeeft. Of toch?

Julien : Bwa ... Ik moet wel. Uw moeder en ik... We kenden mekaar al van vroeger.

Jo : Wat hoor ik Francine?

Francine : Wel euh ... 't Is te zeggen

Jo : Gefeliciteerd Julien! Eerst de moeder en dan de dochter! Ge moet het maar doen, zeg ik!

Julien : Excuseer ... (*Mark en Tina op keuken*)

An : Momentje papa. Laat hem uitspreken, want dit is voor mij meer dan een complete verrassing.

Julien : Wel ... Zo'n dikke 21 jaar geleden ... (*Francine krijgt het erg kwaad*)

An : (*Vreest het ergste*) ... Dat kan niet.

Julien : Het spijt me meer dan ik zeggen kan . Maar uw moeder en ik ... we waren tamelijk intiem .

Jo : Dat noemt hij "tamelijk" !

Julien : En zo komt het dat gij in werkelijkheid, mijn dochter zijt. (*Francine wil wegsluipen*)

Jo, Ma, An .&Ti: Wablief !!

Jo : Mark, knijp eens in mijn arm, jongen. Want dit keer droom ik echt. (*Mark doet het*) Au! Niet zo hard, idioot! Francine! Kom onmiddellijk hier!

Francine : Daar?

Jo : Ja hier (*Ze doet het*) Wel ?

Francine : Wat ?...

Jo: Wat! Wat! Ge hebt toch, duidelijk gehoord wat Julien verklaarde?

Francine : Ik veronderstel van wel.

Jo : Antwoord op mijn vraag Is het waar dat An zijn dochter is, ja of nee?

Francine : Wat gebeurt ar als ik ja zeg?

Jo : Niets. Alleen dat ik binnen een kwartier gepakt en gezakt aan de voordeur sta. Meer niet.

Francine : ... Dan is het nee.

Jo : Nee?

Francine : Nee, An is uw dochter, niet die van Julien.

Jo : ... Ik geloof u niet.

An : Let op. Ze is weer iets aan het uitbroeden.

Jo : Haar zoveelste leugen. Mijn ex-vrouw is van haar eerste leugen niet gebarsten, moet ge weten.

Francine : Dit keer moet ge me geloven. Ik heb het Julien wijsgemaakt omdat ik niet wou dat hij met u trouwde.

An : En wat hebt ge daar op tegen?

Jo : Uw moeder vindt hem te oud.

An : Mama! Ge zijt een ouderwetse truuut.

Francine : An ! Ik verbied u.

Jo : Genoeg! Ik heb het hier voor het zeggen!

Mark : Da's voor 't eerst .

Jo : (*Tot Francine*) En gi hebt geen recht meer van spreken, want ge hebt me grof beledigd! Zwaar en schandelijk beledigd

An : Mag ik even tussenkomen?

Jo : Ja, gij wel.

An : Ge kunt maar op één manier bewijzen dat ik zijn, dochter niet ben.

Francine : Hoezo?

An : Door me met hem te laten trouwen tiens!

Jo : Als het zo zit, mijn toelating hebt ge. Kom alle twee hier. (*Ze doen het en hij neemt hun handen*) Voilà, ge zijt zo goed als getrouwd. Met de zegen van de commissaris. De officiële rompslomp volgt later wel.

(Hij gaat naar de deur en roept de jongens) Eten is klaar ! (Dezen zullen onmiddellijk naar beneden komen. Jo komt terug)

Jo : En nu aan tafel!

An : Secondje ! Ik heb nog iets te vertellen.

Jo : Wat?

An : Dat het met Tina en dat broertje van mij ook in orde komt.

Jo : Wist gij daar ook, al van?

An : zeg, mijn ogen staan niet op mijne rug?

Mark : Bedankt zusje.

An : Denk maar niet dat ik het voor u doe. Ik vind Tina een toffe .

Jo : Dat is van het goede teveel!

Francine : Stilte ! Ik heb het hier voor het zeggen!

Mark : Voor één keer mag het!

Francine : Als gij de toelating geeft aan mijn dochter, geef ik de mijne aan uw zoo .

Jo : Ik zeg niets meer.

Julien : En voor mijn geldt hetzelfde. Ik bedoel, ik ben ook akkoord.

De koppeltjes vallen mekaar am de hals. Francine gaat zitten en schenkt zich een kopje koffie in

Kurt : Ik zie dat we binnenkort mogen deel uitmaken van het feestcomité.

Karel : Als het zo zit, maak er dan maar twee feesten van. Met één dag er tussen om te recupereren!

Kurt :Ik denk plots aan iets . Waar komen die Felix en Diana eigenlijk vandaan?

Francine die net wou drinken, verslikt zich en hoest .

Julien : Ik wist het. Hier moesten voden van komen.

Jo : Felix? Wie is dat, Felix?

Kurt : Hij daar. En Diana is ons ma.

Jo : Dat snap ik niet.

Kurt : Wel, ik heb op zolder eens een foto van hem en ons ma gevonden. Ik vroeg me af waar ik dat gezicht al eens eerder gezien had. Nu herinnerde ik het me: de foto op zolder!

Jo : Wat een geheugen heeft dat ventje! Net zijn vader!

Kurt : En achteraan stond iets in potlood gekrabbeld . "Veel liefs van Felix aan zijn Diana" .

Jo : Felix en Diana ? Francine? Zitten we hier in Griekenland of zo?

Francine : Het waren ... eh ... onze troetelnaampjes. Zo noemden we mekaar vroeger.

Jo : Maar dat is belachelijk! Wie noemt mekaar nu: "Felix en Diana" ? Waar is die foto ?

Kurt : Nog altijd op zolder.

Jo : Ga hem halen. *(Kurt wil weg)*

Julien : Nee, dat is niet nodig. *(Kurt blijft)* Francine, zouden we alles niet eerlijk opbiechten?

De zaak is toch verjaard.

Francine : Ik vrees dat er niets anders opzit. Felix An Diana waren onze codenamen, wanneer we mekaar contacteerden per telefoon of in het bijzijn van onbekenden.

Julien : We losten samen een paar handige zaakjes op.

Francine : We waren ...

Julien : Gewiekste oplichters. Zeg het maar zoals het was, Francine.

Mark : Hebt ge van uw leven! Bonnie and Clyde are back in town!

Jo : Zeg eens. De zaak Deweerdt? Waart gij dat?

Francine :: Dat waren wij.

Jo : En de zaak Schalkens ?

Francine : Ook.

Jo : De eerste zaken die ik in handen kreeg en die grandioos mislukten! De dossiers werden geklasseerd. Ik herinner het me alsof het gisteren was.

An : 't Is precies een sprookje.

Francine : Dat was het toen ook voor ons. Felix en ik waren ontzettend handig. Tot ik opgeleid werd voor een verhoor.

Jo : Ja, door mij nota bene! Uw moeder was verdachte nummer één. Maar ik had geen enkel bewijs.

Francine : Alles bleef bij vage vermoedens. En ik heb Felix en Diana nooit verraden.

Jo : En bij gebrek aan bewijs kwam ze vrij en had ik het zitten.

Francine : Die jonge, knappe rechercheur werd smoorverliefd op zijn verdachte nummer één. En dat hielp bij het volhouden van mijn onschuld. En eerlijk gezegd, ik was ook stapel op hem ... En dat Julien, was de ware reden waarom het uit was tussen ons. En niet omdat ik de stiel wou opgeven.

Julien : En dat hoor ik voor het eerst. Meer dan 20 jaar later!

Jo : En ik zat ermee. Met alle catastrofale gevolgen van dien.

Francine : Ge overdrijft weer, paake.

Jo : Mijn eerste zaak! Mijn allereerste mislukte zaak! En bijna een kwart eeuw later komt alles in kannen en kruiken? Dank zij mijn jongste zoon!

Kurt : Ge ziet dat ik mijn ouders al gelukkig maakte van voor ik geboren was.

Karel : Ge hebt hier op één, twee, drie twee super-gevaarlijke misdadigers ontmaskerd.

Kurt : Juist! En niemand die me feliciteert!

Karel : (*Hand*) Gefeliciteerd, meneer de superhoofdinspecteur.

Francine : Jo ... Zoudt ge me kunnen vergeven?

Jo : Misschien ... Op een voorwaarde.

Francine : Al wat ge wilt . Zeg op!

Jo : Dat ge terug Felix en Diana wordt.

Francine & Julien :Nee!

Jo : Felix En Diana zullen deze keer op pad gaan om iedereen in het geheim én met excuses, schadeloos te stellen die ze vroeger bedrogen hebben . Ik vis de dossiers op en ge kunt aan de slag. Julien, gij hebt een inkomen veronderstel ik?

Julien : Natuurlijk, maar hoe ga ik mijn familie dan onderhouden.

Jo : Daar zegt ge zo wat. Op mij moet ge in geen geval rekenen.

An : Pa!

Jo : Mijn liefste dochter, Julien krijgt van mij geen rooie duit.Maar aan u geef ik toch wat ik wil.

Akkoord Julien ?

Julien : In dat geval. Akkoord.

Jo : En wat. denkt Mevrouw mijn zeer beminde ehtgenote hierover?

Francine : Moet ik ook mijn bijdrage leveren?

Jo : Ha nee zeker!

Francine : Onmogelijk. Ik heb geen werk.

Jo : Dat doet er mij aan denken dat we bij ons op het commissariaat nog een half-time kuisvrouw nodig hebben om de cellen en zo in orde te houden. Daar zit gij op uw plaats.

Francine : Dat kunt ge niet menen.

Jo : Waarom niet?

Francine : Iedereen zal me herkennen.

Jo : Als gij u veertien dagen niet schminkt, herkent geen mens u nog.

Francine : En als ik weiger?

Jo : Stel u voor dat het uitlekt? Dat kan altijd;gebeuren Dan wordt het een schandaal voor de hele familie **Francine** :

Ge laat me dus geen keuze.

Jo : Eigenlijk niet.

Francine : Dan moet ik wel. Maar alleen omdat ge me het mes op de keel zet.

Kurt : Zeg eens. Trouwt mijn, zus nu met de vader van de Karel?

Karel : En mijn zus trouwt met uw broer!

Tina : Daar kunt ge op rekenen!

Kurt : Dan maakt ge de boel toch ingewikkeld, weet ge. Want als mijn zus met Julien trouwt en mijn broer met de dochter van Julien, dan wordt Mark de schoonzoon van zijn zus en Tina haar dochter.

Karel : En ik haar zoon. En als de bloemkolen bij papa en mijn nieuwe mama rijp zijn, krijg ik niet alleen een broer of een zus, maar ook een neef of een nicht, vermits Kurt mijn nonkel wordt

Kurt : En vermits Tina de dochter is van An, zijn mijn ouders haar grootouders en zij mijn kleine nichtje. En dan zijn papa en mama ook de grootouders van mijn broer, dus ook van mij. Slim hé!

Karel : En als Mark en Tina een kleintje kopen, worden uw papa en mama meteen tot overgrootouders gebombardeerd. Tof hé?

Kurt : En Felix wordt de schoonzoon van zijn Diana!

Julien : Van een incestueuze familie gesproken.

Jo : Is iedereen tevreden?

Allen : Natuurlijk!

Jo : Komt er niets meer uit de bus ? Heeft er niemand geen verrassing in zijn mouw?

Allen : Natuurlijk niet!

Jo : Een ontploffing bijvoorbeeld? Dat hebben we vandaag nog niet gehad .

An : (*Lacht*) Papa alsjeblief !

Jo : Mooi. Dan kunnen we aan tafel. Ik rammel en de koffie wordt koud.

An : Als we champagne hadden, zouden we gerust een fles kunnen kraken .

Julien : (*Denkt ergens aan*) Die is er! Nu staat ge te kijke hé ? Momentje (*Af garage en op met fles*) Wat zegt daar van !

Jo : Nog meer champagne! De eerste die durft wedden lapt een bekeuring aan zijn laars.

Julien : Nochtans was het een kadootje voor mijn schoonpapa. Maar ik vergat het in de garage toen ik mijn jas uittrok.

Karel : Krijgen we ook wat, papa?

Kurt : Toe schoonbroertje, voor één keertje.

Allen : Akkoord!

Jo : Kom dierbare schoonzoon, ik zal dat varkentje wel wassen .

Julien : nee, dierbare schoonpapa! Een ezel zoals ik stoot zich geen twee keer aan dezelfde steen.

Julien ontkurkt keurig de fles, de glazen warden gevuld. De spelers gaan op een rij staan en wensen het publiek

Allen : Gezondheid !

DOEK

EINDE

